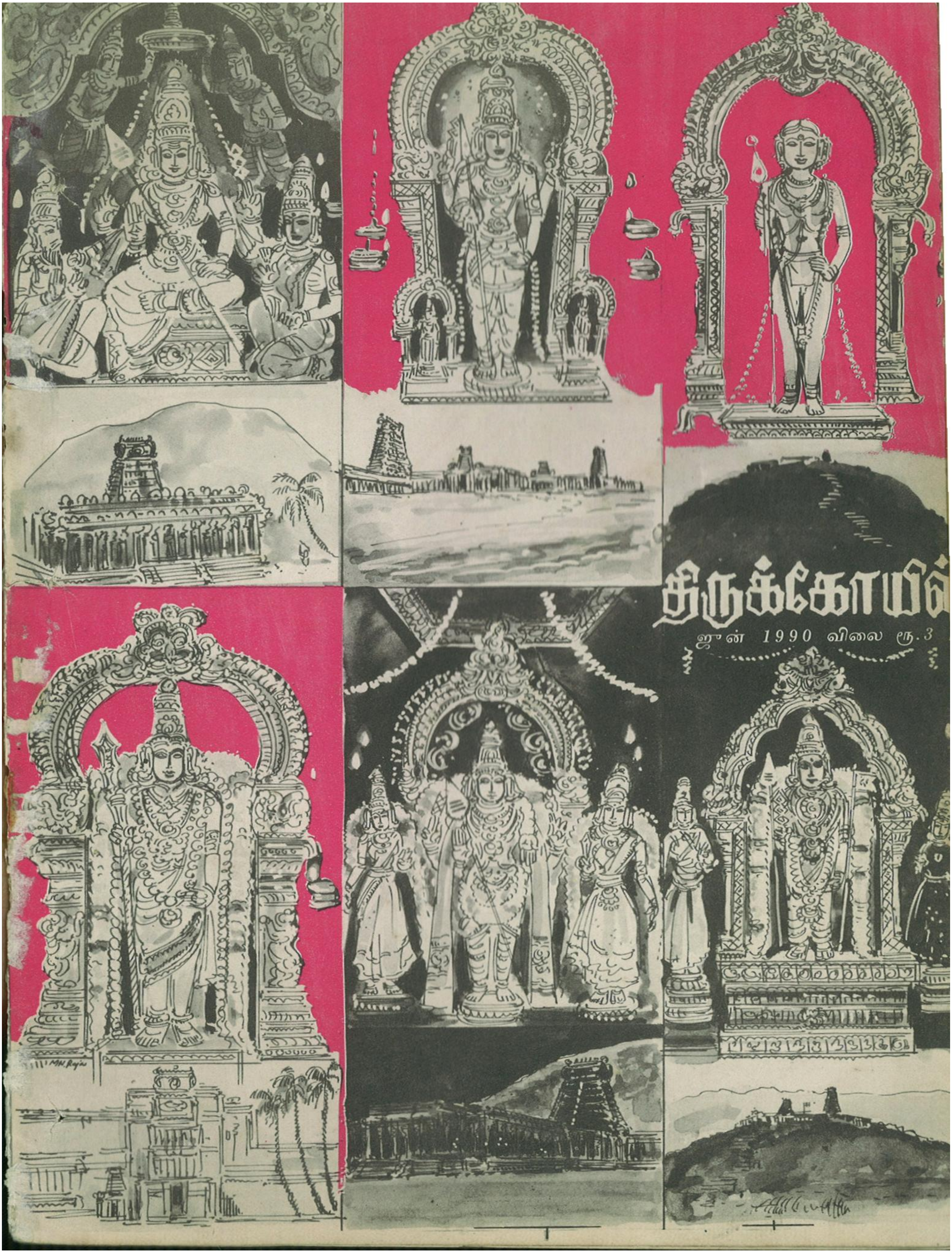

திருக்கோயில்
ஜூன் 1990 விலை ரூ. 3

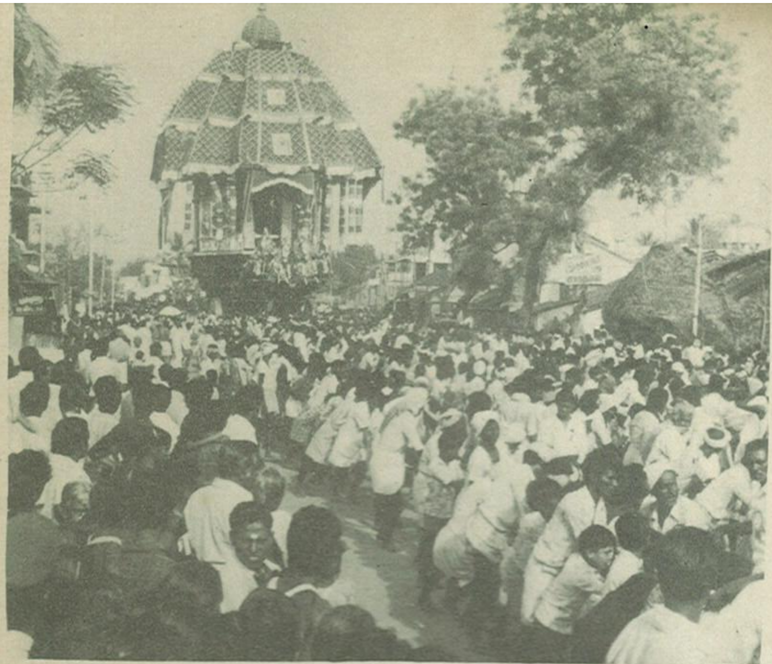

திருவாரூர் ஆழித்தேரோட்டம் இவ்வாண்டும் மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்றது. அறநிலையத்துறை அமைச்சர் மாண்புமிகு கே.பி.கந்தசாமி எம்.ஏ., அறநிலையத்துறை யின் அரசுச் செயலாளர் திருமிகு ஆர். சண்முக சிகாமணி ஐ.ஏ.எஸ்., ஆணையாளர் திருமிகு வ. ராம தாஸ் ஐ.ஏ.எஸ்., ஆகியோர் இவ்விழாவில் கலந்து கொண்டு சிறப்பித்தனர்.

முகப்பு:

அறுபடை வீடுகளில்
அருள்முருகன் திருக்கோலம்

திருக்கோயில்

இந்து சமய அறநிலைய ஆட்சித்துறை,
119, உத்தமர் காந்தி நெடுஞ்சாலை,
சென்னை — 600 034.
தொலைபேசி எண்: 479407

ஆசிரியர்:
கவிஞர் டாக்டர் த. அமிர்தலிங்கம், M.A., Ph.D.

மாலை : 32	திருவள்ளுவர் ஆண்டு 2021 பிரமோதூத ஆண்டு ஆனி ஜூன் 1990 விலை ரூ. 3-00	மணி : 6

திருக்கோயில் வாசகர்களுக்கு
அறிவிப்பு

அன்பு வாசகர்களே! வணக்கம்

திருக்கோயில் திங்கள் இதழின் உறுப்பினர்களாகச் சேர விருப்பம் உள்ளவர்கள்

உயர்திரு ஆணையர் அவர்கள்
இந்து சமய அறநிலைய ஆட்சித்துறை
சென்னை — 600 034

என்ற முகவரிக்கு பணவிடை அல்லது வங்கி வரைவோலை மூலம் பணம் அனுப்பிச் சந்தாதாரராகச் சேர்ந்து கொள்ளலாம்.

சந்தா விவரம்

அரை ஆண்டு	—	ரூ.	18-00
ஓர் ஆண்டு	—	ரூ.	36-00
ஆயுள்	—	ரூ.	300-00

சந்தாதாரர்கள் முழுமுகவரியைத் தெரிவிக்க வேண்டும்.
முகவரியில் மாற்றம் இருப்பின் உடனுக்குடன் தெரிவித்திடவும் வேண்டும்.

எல்லா ஊர்களுக்கும் முன் பணம் கட்டும் விற்பனையாளர்கள் தேவை.

பொருளடக்கம்

அற்றார் அழிபசி தீர்த்தல் கடமை
—மாண்புமிகு முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள்

மழை பொழிவிக்கும் வள்ளல் திருப்பதிகங்கள்
—திருமிகு ஆர். சண்முகசிகாமணி ஐ.ஏ.எஸ்.

அக்காபரதேசி சுவாமிகள்
—அருள்முருக செளந்திரராஜன்.

கோரும் வரம் அளிப்பார் கொளஞ்சியப்பர்
—ஆலய வெளியீடு

காசியில் சிறந்த விருத்தாசலம்
—கம்பன் கவிநயமணி வே. தியாகராஜன்

மதுரை மீனாட்சி
—புலவர் ச. சோமசுந்தரம்.

திருமுறைகளில் நடராசர் நடனம்
—நடராசன் அடிமை.

சித்திரபாரதம் —செவ்வேள்.

கந்தவேள் கருணை
—டாக்டர் திருமுருக கிருபானந்த வாரியார்

புரைக்காடு சோலை புக்கொளியூர் அவிநாசி
—ஆர். வசந்த கல்யாணி, எம். ஏ.

சிவலிங்கச் செம்பொருள்
—சைவ சித்தாந்தச் செம்மல் தேவராச முதலியார் மற்றும் பேராசிரியர் தேவ நடராஜன்.

அற்றார் அழிபசி தீர்ப்பது கடமை

மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள்

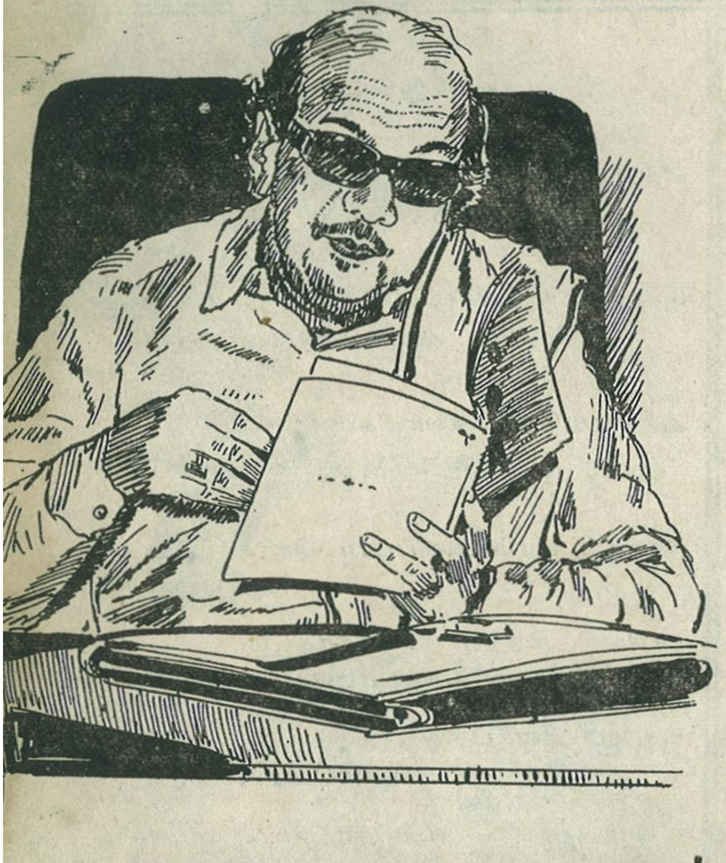

நெருங்கிய உறவினர் ஒருவருடைய மகளுக்குத் திருமணம் நிகழவிருந்தது. ஊரோ நெடுந்தொலைவு. அதற்காக அங்கே போகாமலும் இருக்க முடியாது.

எனவே, மனைவி மக்களுடன் மணவிழாவில் கலந்து கொள்ளக் கிளம்பினான் அவன். இடையிலே குறுக்கிட்டது இரவு. அதனால் பாதிப் பயணத்திலேயே ஓர் ஊரில் படுத்துவிட்டுத்தான் போக வேண்டும் என்கிற நிலை.

இங்கே பயணிகள் தங்கிச் செல்லக்கூடிய பழங்காலச் சத்திரம் ஒன்று இருந்தது. அதிலே குடும்பத்துடன் அவன் படுத்துறங்கினான். நன்றாகக் குறட்டை விட்டு தூங்கினான். பயணக் கலைப்பு; அதனால் ஆழ்ந்த உறக்கம். விடிந்து வெகுநேரம் கழித்தே அவனுடைய குடும்பம் விழித்தது.

முதலில் கண்ணைத் திறந்த அவன் மனைவி, ''என்னங்க இது! மூட்டை, முடிச்சுகளையெல்லாம் காணோம்!'' என்று பதறிப் போய் குரல் கொடுத்தாள்;

''அய்யோ! என் காசுப்பையையும் காணோமே? என்று அவனும் அலறினான்.

கட்டுச்சோற்று மூட்டை, காசுப்பை எல்லாமே களவு போய்விட்டது. அந்தக் குடும்பமே கதறித் துடிக்காமல் என்ன செய்யும்? உதவிக்கு வரக்கூடியவர்களும் அங்கே ஒருவரும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

இனி எப்படிப் பயணத்தைத் தொடர்வது பசியை ஆற்றிக் கொள்வது என்பதே விடை காணமுடியாத சிக்கலாகிவிட்டது. வேதனை வெள்ளம் அவர்களை விழுங்கித் திணறச் செய்தது.

குழந்தைகளோ, ''பசிக்குதே! பசிக்குதே!'' என்று கூட்டுக்குரல் எழுப்பிச் சோற்றுக்கு வழி செய்யுமாறு கெஞ்சினர்.

இப்படியொரு புயல் வீசும் என்று குடும்பத் தலைவன் எதிர்பார்க்கவே இல்லை. அச்சமயம் கயல் வீச்சுக் கண்ணழகி ஒருத்தி கையிலே பழத்தட்டை ஏந்தி விலை கூறி வந்தாள் அந்தப் பக்கம்.

அந்தக் குடும்பத்தினரைப் பார்த்ததும், ''அம்மா நீங்களா? எங்கே இவ்வளவு தூரம் வந்தீர்கள்? எதற்காகக் குழந்தைகள் அழுகிறார்கள்?' என்று வியப்பு மேலிட வினவினாள்.

குடும்பத் தலைவி தங்களுக்கு ஏற்பட்ட கொடிய சோதனை பற்றி எடுத்துக் கூறினாள். அதனைக் கேட்டதும் பாகாக உருகிப்போனாள் பழத்தட்டுக்காரி. தன் தட்டிலிருந்த பழங்களையெல்லாம் குழந்தைகளுக்கு வழங்கினாள். அத்துடன் அவள் விடவில்லை. ''நீங்கள் ஒன்றும் தப்பாக நினைக்காமல் என் வீடு வரை வரவேண்டும். பானையிலே இருக்கின்ற கஞ்சியைப் பகிர்ந்து குடித்துவிட்டு நீங்கள் பயணத்தைத் தொடரலாம். என்னிடம் கொஞ்சம் காசு இருக்கிறது. அதையும் நீங்கள் வழிச் செலவுக்கு வாங்கிச் செல்லலாம்.''

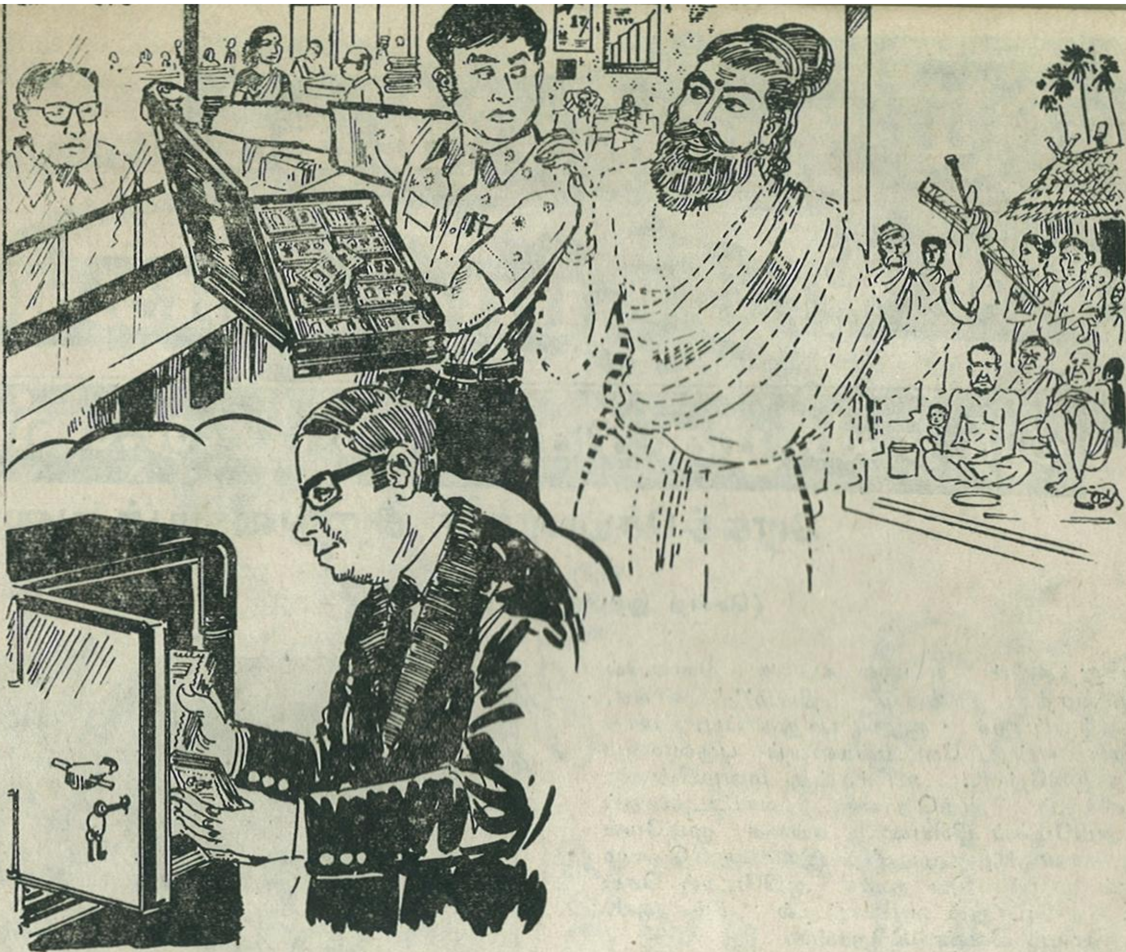

அவளுடைய அன்பான சொற்களைக் குடும்பத் தலைவனால் நம்பவே முடியவில்லை. அவனுடைய திகைப்பைத் தெளிவிப்பவளாக அவள் மேலும் இப்படித் தொடர்ந்தாள்.

''இவள் எதற்காக நமக்கு உதவி செய்ய ஓடிவர வேண்டும் என நினைக்கிறீர்களா? ஆனால் என்னை யாரென்று அறியாமலே உங்கள் மனைவி செய்த உதவிக்கு இது தினையளவுகூட ஈடாகாது. உங்களைப் போலத் தான் எனக்கும் ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டது. ஒரு முறை தீயவர்களிடமிருந்து தப்பியவளாக உங்கள் ஊரிலே வந்து அடைக்கலம் புகுந்தேன். அப்போது பட்டினியால் நான் படாதபாடு பட்டேன். தெருத் தெருவாக அலைந்தும் ஒரு கவளம் சோற்றுக்கும் வழியில்லாது துவண்டுவிட்ட நிலையில் இந்த அம்மாதான் என்பசியை ஆற்றினார்கள். உயிருள்ளவரை அந்த நன்றியை நான் மறக்கலாமா?''

விழிகள் நீரில் மிதக்கப் பழத்தட்டுக்காரி இவ்வாறு கூறிவிட்டு அவர்களைப் பிடிவாதமாகத் தன் இல்லத்துக்கு இட்டுச் சென்றாள். சாலையில் செல்லும்போது தன் கோல மயிலிடம் அவன் கூறினான்:

''வள்ளுவர் வாக்கு அப்படியே பலிக்கிறது பார்த்தாயா?. பட்டினி என்று சொல்லி வந்தவர்களின் பசியை ஆற்றுவது என்றுமே வீண்போகாது. அதுவே தான் பெற்று ஒரு பொருளைப் பிற்காலத்தில் உதவுவதற்கு ஏற்பச் சேமித்து வைக்கக் கூடிய கருவூலம் ஆகும் என்கிறார் அவர். ஈகைப் பண்புக்குள்ள வியக்கத்தக்க சிறப்பைப் பார்த்தாயா?'

''அற்றார் அழிபசி தீர்த்தல் அஃதொருவன்
பெற்றான் பொருள்வைப் புழி.''

—மாண்புமிகு முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களின் '' குறளோவியக் '' காவியத்திலிருந்து இக்கருத்தோவியம் நன்றியுடன் எடுத்து வெளியிடப்படுகிறது.

தமிழ்நாட்டில் இருக்கக் கூடிய அனைத்துக் கோயில்களையும் அந்தக்காலத்திலே நமது முன்னோர்கள் சேர, சோழ, பாண்டியர்கள் எவ்வளவு அரும்பாடுபட்டு எழுப்பினார்களோ, பெருமைமிக்க கலைக் கூடங்களாக எழிலோடும் பொலிவோடும் நம் ஆலயங்களை எவ்வாறு கட்டிக் காத்தார்களோ அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலையை மீண்டும் தமிழ்நாட்டிலே கொண்டு வந்திட முடியும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது.

—அறநிலையத்துறை அமைச்சர்
மாண்புமிகு கே.பி. கந்தசாமி, எம்.ஏ.

மழை பொழிவிக்கும் வள்ளல் திருப்பதிகங்கள்

ஆர். சண்முக சிகாமணி ஐ.ஏ.எஸ்

அரசுச்செயலாளர், அறநிலையத் துறை.

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

பொறுத்தலின் எல்லை கடந்த நிலையில் ''அகழ்வாரைத் தாங்கும் நிலம்'' காக்க, இன்று சுற்றுப்புறச் சூழல் பாதுகாப்பு, மாசு கட்டுப்பாடு என்ற கேடயங்களைப் பருவமழை பெய்ய நாடுகிறோம். உயிர்கட்கு மழையின்மை தோற்றுவிக்கும் ஆற்றொணா வாட்டத்தைப் போக்க அபிடேகப் பிரியனாம் கங்கை முடிமேல் கொண்ட ஈசனார் திருமுடிமீது இடையறாதொழுகும் புனல் முழுக்காகிய தாரா அபிடேகம் செய்கிறோம். நாடோறும் வழிபாட்டில் ''வீழ்க தண் புனல்'' எனவும் வேண்டுகிறோம்.

என்றும் ''வான் முகில் வழாது பெய்ய'' தமிழிசை முழங்கிய திருஞானசம்பந்தர் மேக ராகக் குறிஞ்சிப் பண்ணில் 1. திருக்கழுமலம், 2. திருவையாறு, 3. திருமுதுகுன்றம், 4 திருவீழிமிழலை, 5. திருக்கச்சியேகம்பம், 6 திருப் பறியலூர் வீரட்டம் மற்றும், 7. திருப்பராய்த் துறை ஆகிய திருத்தலங்களில் உறை பிறை சூடும் அண்ணலை கல்நெஞ்சையும் கரைக்கும் வகையில் ஏழு திருப்பதிகங்களால் பரவி உள்ளார். அவற்றை நாம் மறக்கலாமா? குறிப்பாக இந்தக் கடும் கோடையில் மழையமிழ்து வேண்டி ''அருண தள பாத பத்மமது நிதமுமே துதிக்க அரிய தமிழ்'' தானளித்த அவன் சரண கமலாலயத்தை இவ் வரியபதிகங்களால் ஓதுவாமூர்த்திகள் மேகராகக் குறிஞ்சிப் பண்ணில் நாளும் இசைப்பராயின் உள்ளத்தை உருக்கும் கண்ணீர்மல்கும் இத்திருப்பதிகங்கள், அவன் இன்னருளால் மழைபொழிவிக்கும் என்பது திண்ணம். அங்ஙனம் நாமும் இத்திருப் பதிகங்களை இசைக்க திருவருள் துணைபுரிவதாகுக.

திருஞான சம்பந்தர் மேகராகக் குறிஞ்சிப்பண்ணில் பாடியருளியுள்ள மற்ற ஐந்து திருப்பதிகங்கள் பின்வருமாறு:

1. திருமுதுகுன்றம்

மெய்த்தாறு சுவையுமே ழிசையுமெண்
குணங்களும் விரும்புநால்வே
தத்தாலு மறிவொண்ணா நடைதெளியப்
பளிங்கே போ லரிவைபாகம்
ஒத்தாறு சமயங்கட் கொருதலைவன்
கருதுமூ ருலவுதெண்ணீர்
முத்தாறு வெதிருதிர நித்திலம்வா
ரிக்கொழிக்கு முதுகுன்றமே. 1

வேரிமிகு குழலியொடு வேடுவனாய்
வெங்கானில் விசயன்மேவு
போரின்மிகு பொறையளந்து பாசுபதம்
புரிந்தளித்த புராணர்கோயில்
காரின்மலி கடிபொழில்கள் கனிகள்பல
மலருதிர்த்துக் கயமுயங்கி
மூரிவளங் கிளர்தென்ற றிருமூன்றிற்
புகுந்துலவு முதுகுன்றமே. 2

தக்கனது பெருவேள்விச்சந்திரனிந்
திரனெச்ச னருக்கனங்கி
மிக்கவிதா தாவினொடும் விதிவழியே
தண்டித்த விமலர்கோயில்
கொக்கினிய கொழும்வருக்கை கதலிகமு
குயர்தெங்கின் குவைகொள்சோலை
முக்கனியின் சாறொழுகிச் சேறுலரா 3
நீள்வயல்சூழ் முதுகுன்றமே.

வெம்மைமிகு புரவாணர் மிகைசெய்ய
விறலழிந்து விண்ணுளோர்கள்
செம்மலரோன் இந்திரன்மால் சென்றிரப்பத்
தேவர்களே தேரதாக
மைம்மருவு மேருவ்லு மாசுணநா
ணரியெரிகால் வாளியாக
மும்மதிலு நொடியளவிற் பொடிசெய்த
முதல்வனிட முதுகுன்றமே. 4

இழைமேவு கலையல்கு லேந்திழையா
ளொருபாலா யொருபாலெள்கா
துழைமேவு முரியுடுத்த வொருவனிருப்
பிடமென்ப ரும்பரோங்கு
கழைமேவு மடமந்தி மழைகண்டு
மகவினொடும் புகவொண்கல்லின்
முழைமேவு மால்யானை யிரைதேரும்
வளர்சாரன் முதுகுன்றமே. 5

நகையார்வெண் டலைமாலை முடிக்கணிந்த
நாதனிட நன்முத்தாறு
வகையாரும் வரைப்பண்டங் கொண்டிரண்டு
கரையருகு மறியமோதித்
தகையாரும் வரம்பிடறிச் சாலிகழு
நீர்குவளை சாயப்பாய்ந்து
முகையார்செந் தாமரைகள் முகமலர
வயறழுவு முதுகுன்றமே. 6

அறங்கிளரு நால்வேத மாலின்கீழ்
இருந்தருளி யமரர்வேண்ட
நிறங்கிளர்செந்தாமரையோன் சிரமைந்தின்
ஒன்றறுத்த நிமலர்கோயில்
திறங்கொண்மணித்தரளங்கள் வரத்திரண்டங்
கெழிற்குறவர் சிறுமிமார்கள்
முறங்களினாற் கொழித்துமணி செலவிலக்கி
முத்துலைப்பெய் முதுகுன்றமே. 7

கதிரொளிய நெடுமுடிபத் துடையகடல்
இலங்கையர்கோன் கண்ணும்வாயும்
பிதிரொளிய கனல்பிறங்கப் பெருங்கயிலை
மலையைநிலை பெயர்த்தஞான்று
மதிலளகைக் கிறைமுரல மலரடியொன்று
ஊன்றிமறை பாடவாங்கே
முதிரொளிய சுடர்நெடுவாண் முன்னீந்தான்
வாய்ந்தபதி முதுகுன்றமே. 8

பூவார்பொற் றவிசின்மிசை யிருந்தவனும்
பூந்துழாய் புனைந்தமாலும்
ஓவாது கழுகேன மாயுயர்ந்தாழ்ந்
துறநாடி யுண்மைகாணாத்
தேவாருந் திருவுருவன் சேருமலை
செழுநிலத்தை மூடவந்த
மூவாத முழங்கொலிநீர் கீழ்தாழ 9
மேலுயர்ந்த முதுகுன்றமே.

மேனியிற்சீ வரத்தாரும் விரிதருதட்
டுடையாரும் விரவலாகா
ஊனிகளா யுள்ளார்சொற் கொள்ளாது
முள்ளுணர்ந்தங் குய்மின்தொண்டீர்
ஞானிகளா யுள்ளார்கள் நான்மறையை
முழுதுணர்ந்தைம் புலன்கள்செற்று
மோனிகளாய் முனிச்செல்வர் தனித்திருந்து
தவம்புரியு முதுகுன்றமே. 10

முழங்கொலிநீர் முத்தாறு வலஞ்செய்யு
முதுகுன்றத் திறையை மூவாப்
பழங்கிழமைப் பன்னிருபேர் படைத்துடைய
கழுமலமே பதியாக்கொண்டு
தழங்கெரிமூன் றோம்புதொழிற் றமிழ்ஞான
சம்பந்தன் சமைத்தபாடல்
வழங்குமிசை கூடும்வகை பாடுமவர்
நீடுலக மாள்வர்தாமே. 11

திருவீழிமிழலை

ஏரிசையும் வடவாலின் கீழிருந்தங்
கீரிருவர்க் கிரங்கிநின்று
நேரியநான் மறைப்பொருளை யுரைத்தொளிசேர்
நெறியளித்தோ னின்றகோயில்
பாரிசையும் பண்டிதர்கள் பன்னாளும்
பயின்றோது மோசைகேட்டு
வேரிமலி பொழிற்கிள்ளை வேதங்கள்
பொருட்சொல்லு மிழலையாமே. 1

பொறியரவ மதுசுற்றிப் பொருப்பேமத்
தாகப்புத் தேளிர்கூடி
மறிகடலைக் கடைந்திட்ட விடமுண்ட
கண்டத்தோன் மன்னுங்கோயில்
செறியிதழ்த்தா மரைத்தவிசிற் றிகழ்ந்தோங்கு
மிலைக்குடைக்கீழ்ச் செய்யார்செந்நெல்
வெறிகதிர்ச்சா மரையிரட்ட விளவன்னம்
வீற்றிருக்கு மிழலையாமே. 2

எழுந்துலகை நலிந்துழலு மவுணர்கடம்
புரமூன்று மெழிற்கணாடி
உழுந்துருளு மளவையினொள் ளெரிகொளவெஞ்
சிலைவளைத்தோன் உறையுங்கோயில்
கொழுந்தரள நகைகாட்டச் கோகநத
முகங்காட்டக் குதித்துநீர்மேல்
விழுந்தகயல் விழிகாட்ட விற்பவளம்
வாய்க்காட்டு மிழலையாமே. 3

உரைசேரு மெண்பத்து நான்குநூ
றாயிரமாம் யோனிபேத
நிரைசேரப் படைத்தவற்றி னுயிர்க்குயிரா
யங்கங்கே நின்றான்கோயில்
வரைசேரு முகின்முழவ மயில்கள்பல
நடமாட வண்டுபாட
விரைசேர்பொன் னிதழிதர மென்காந்தள்
கையேற்கு மிழலையாமே. 4

காணுமாறரியபெரு மானாகிக்
காலமாய்க் குணங்கண்மூன் றாய்ப்
பேணுமூன் றுருவாகிப் பேருலகம்
படைத்தளிக்கும் பெருமான்கோயில்
தாணுவாய் நின்றபர தத்துவனை
யுத்தமனை யிறைஞ்சீரென்று
வேணுவார் கொடிவிண்ணோர் தமைவிளிப்ப
போலோங்கு மிழலையாமே. 5

அகனமர்ந்த வன்பினரா யறுபகைசெற்
றைம்புலனு மடக்கிஞானம்
புகலுடையோர் தம்முள்ளப் புண்டரிகத்
துள்ளிருக்கும் புராணர்கோயில்
தகவுடைநீர் மணித்தலத்துச் சங்குளவர்க்
கந்திகழச் சலசத்தீயுள்
மிகவுடைய புன்குமலர் பொரியட்ட
மணஞ்செய்யு மிழலையாமே. 6

ஆறாடு சடைமுடியன் அனலாடு
மலர்க்கையன் இமயப்பாவை
கூறாடு திருவுருவன் கூத்தாடுங்
குணமுடையோன் குளிருங்கோயில்
சேறாடு செங்கழுநீர்த் தாதாடி
மதுவுண்டு சிவந்தவண்டு
வேறாய வுருவாகிச் செவ்வழிநற்
பண்பாடு மிழலையாமே. 7

கருப்பமிகு முடலடர்த்துக் காலுன்றிக்
கைமறித்துக் கயிலையென்னும்
பொருப்பெடுக்கலுறுமரக்கன் பொன்முடிதோள்
நெரித்தவிரற் புனிதர்கோயில்
தருப்பமிகு சலந்தரன்றன் உடல்தடிந்த
சக்கரத்தை வேண்டியீண்டு
விருப்பொடுமால் வழிபாடு செய்யவிழி
விமானஞ்சேர் மிழலையாமே. 8

செந்தளிர்மா மலரோனுந் திருமாலும்
ஏனமோ டன்னமாகி
அந்தமடி காணாதே யவரேத்த
வெளிப்பட்டோ னமருங்கோயில்
புந்தியினான் மறைவழியே புற்பரப்பி
நெய்சமிதை கையிற்கொண்டு
வெந்தழலின் வேட்டுலகின் மிகவளிப்போர்
சேருமூர் மிழலையாமே. 9

எண்ணிறந்த அமணர்களு மிழிதொழில்சேர்
சாக்கியரு மென்றுந்தன்னை
நண்ணரிய வகைமயக்கித் தன்னடியார்க்
கருள்புரியு நாதன்கோயில்
பண்ணமரு மென்மொழியார் பாலகரைப்
பாராட்டு மோசைகேட்டு
விண்ணவர்கள் வியப்பெய்தி விமானத்தோ
டும்இழியு மிழலையாமே. 10

மின்னியலு மணிமாட மிடைவீழி
மிழலையான் விரையார்பாதம்
சென்னிமிசைக் கொண்டொழுகுஞ் சிரபுரக்கோன்
செழுமறைகள் பயிலுநாவன்
பன்னியசீர் மிகுஞான சம்பந்தன்
பரிந்துரைத்த பத்துமேத்தி
இன்னிசையாற் பாடவல்லர் இருநிலத்தில்
ஈசனெனு மியல்பினோரே. 11

திருக்கச்சியேகம்பம்

வெந்தவெண் பொடிப்பூசு மார்பின்விரி
நூலொருபால் பொருந்தக்
கந்தமல்கு குழலியோடுங் கடிபொழிற் கச்சி
தன்னுள்
அந்தமில் குணத்தா ரவர்போற்ற
அணங்கினொ டாடல்புரி
எந்தை மேவிய வேகம்பந் தொழுதேத்த
இடர்கெடுமே. 1

வரந்திகழு மவுணர் மாநகர்மூன் றுடன்மாய்ந் தவியச்
சரந்துரந் தெரிசெய்த தாழ்சடைச் சங்கரன் மேயவிடம்
குருந்த மல்லிகை கோங்குமா தவிநல்ல குராமரவம்
திருந்துபைம் பொழிற்கச்சி யேகம்பஞ் சேர விடர்கெடுமே. 2

வண்ணவெண் பொடிப்பூசு மார்பின் வரியர வம்புனைந்து
பெண்ணமர்ந் தெரியாடல் பேணிய பிஞ்ஞகன் மேயவிடம்
விண்ணமர் நெடுமாட மோங்கி விளங்கிய கச்சிதன்னுள்
திண்ணமாம் பொழில்சூழ்ந்த வேகம்பஞ் சேர விடர்கெடுமே. 3

தோலுநூ லுந்துதைந்த வரைமார்பிற் சுடலை வெண்ணீறணிந்து
காலன்மாள் வுறக்காலாற் காய்ந்த கடவுள் கருதுமிடம்
மாலைவெண் மதிதோயுமாமதிற் கச்சி மாநகருள்
ஏலநாறிய சோலைசூ ழேகம்ப மேத்த விடர்கெடுமே 4

தோடணிம் மலர்க்கொன்றை சேர்சடைத் தூமதி யம்புனைந்து
பாடனான் மறையாகப் பல்கலைப் பேய்க ளவைசூழ
வாடல்வெண் டலையோ டனலேந்தி மகிழ்ந்துடன் ஆடல்புரி
சேடர்சேர் கலிக்கச்சி யேகம்பஞ் சேர விடர்கெடுமே 5

சாகம்பொன் வரையாகத்தானவர் மும்மதில் சாயவெய்து
ஆகம்பெண் ணொருபாக மாக வரவொடு நூலணிந்து
காமந்தோய் மணிமாட மாமதிற் கச்சி மாநகருள்
ஏகம்பத்துறையீசன் யேத்த சேவடி விடர்கெடுமே. 6

(ஏழாம் பாடல் கிடைக்கவில்லை)

வாணிலா மதிபுல்கு செஞ்சடை வாளர வம்அணிந்து
நாணிடத் தினில்வாழ்க்கை பேணி நகுதலையிற் பலிதேர்ந்
தேணிலா வரக்கன்ற னீண்முடி பத்து மிறுத்தவனூர்
சேணுலாம் பொழிற்கச்சி யேகம்பஞ் சேர விடர்கெடுமே 8

பூசனை சிறக்க பூமழை பொழிக

சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது வானம்
வறக்குமேல் வானோர்க்கும் ஈண்டு

—திருக்குறள்

பிரமனுந் திருமாலுங் கைதொழப் பேரழ லாயபெம்மான்
அரவஞ் சேர்சடை யந்தண னணங்கினொடு அமருமிடம்
கரவில்வண் கையினார்கள் வாழ்கலிக் கச்சி மாநகருள்
மரவஞ்சூழ் பொழிலேகம் பந்தொழ வல்வினை மாய்ந்தறுமே. 9

குண்டுபட் டமணா யவரொடுங் கூறைதம் மெய்போர்க்கும்
மிண்டர் கட்டிய கட்டுரை யவைகொண்டு விரும்பேன்மின்
விண்டவர் புரமூன்றும் வெங்கணை யொன்றினா லவியக்
கண்டவன் கலிக்கச்சி யேகம்பங் காண விடர்கெடுமே 10

ஏரினார் பொழில்சூழ்ந்த கச்சி யேகம்ப மேயவனைக்
காரினார் மணிமாட மோங்கு கழுமல நன்னகருள்
பாரினார் தமிழ்ஞான சம்பந்தன் பரவிய பத்தும்வல்லார்
சீரினார் புகழோங்கி விண்ணவ ரோடுஞ் சேர்பவரே 11

திருப்பரியலூர் வீரட்டம்

கருத்தன் கடவுள் கனலேந் தியாடும்
நிருத்தன் சடைமே னிரம்பா மதியன்
திருத்த முடையார் திருப்பறி யலூரில்
விருத்தனெ னத்தகும் வீரட்டத்தானே 1

மருந்த னமுதன் மயானத்துண் மைந்தன்
பெருந்தண் புனற்சென்னி வைத்த பெருமான்
திருந்து மறையோர் திருப்பறி யலூரில்
விரிந்த மலர்ச்சோலை வீரட்டத்தானே 2

குளிர்ந்தார் சடையன் கொடுஞ்சிலை விற்காமன்
விளிந்தான் அடங்க வீந்தெய்தச் செற்றான்
தெளிந்தார் மறையோர் திருப்பறி யலூரில்
மிளிர்ந்தார் மலர்ச்சோலை வீரட்டத்தானே 3

பிறப்பாதி யில்லான் பிறப்பார் பிறப்புச்
செறப்பாதி யந்தஞ் செலச்செய்யுந் தேசன்
சிறப்பா டுடையார் திருப்பறி யலூரில்
விறற்பா ரிடஞ்சூழ வீரட்டத் தானே 4

கரிந்தா ரிடுகாட்டில் ஆடுங்க பாலி
புரிந்தார் படுதம் புறங்காட் டிலாடும்
தெரிந்தார் மறையோர் திருப்பறி யலூரில்
விரிந்தார் மலர்ச்சோலை வீரட்டத்தானே 5

அரவுற்ற நாணா வனலம்ப தாகச்
செருவுற் றவர்புரந் தீயெழச் செற்றான்
தெருவிற் கொடிசூழ் திருப்பறி யலூரில்
வெருவுற் றவர்தொழும் வீரட்டத்தானே 6

நரையார் விடையா நலங்கொள் பெருமான்
அரையா ரரவம் மழகா வசைத்தான்
திரையார் புனல்சூழ் திருப்பறி யலூரில்
விரையார் மலர்ச்சோலை வீரட்டத் தானே 7

வளைக்கும் மெயிற்றின் அரக்கன் வரைக்கீழ்
இளைக்கும் படிதா னிருந்தேழை யன்னம்
திளைக்கும் படுகர்த் திருப்பறி யலூரில்
விளைக்கும் வயல்சூழ்ந்த வீரட்டத் தானே 8

விளங்கொண் மலர்மே லயனோத வண்ணன்
துளங்கும் மனத்தார் தொழத்தழ லாய்
நின்றான்
இளங்கொம் பனாளோ டிணைந்தும்
பிணைந்தும்
விளங்குந் திருப்பறியல் வீரட்டத்தானே 9

கடையன் பிறையன் சமண்சாக் கியரோடு
அடையன் பிலாதான் அடியார் பெருமான்
உடையன் புலியின் உரிதோ லரைமேல்
விடையன் திருப்பறியல் வீரட்டத் தானே 10

நறுநீ ருகுங்காழி ஞானசம்பந்தன்
வெறிநீர்த் திருப்பறியல் வீரட்டத் தானை
பொறிநீ டரவன் புனைபாடல் வல்லார்க்
கறுநீ டவலம் அறும்பிறப் புத்தானே. 11

திருப்பராய்த்துறை

நீறுசேர்வதொர் மேனியர் நேரிழை
கூறுசேர்வதொர் கோலமாய்ப்
பாறுசேர்தலைக் கையர்பராய்த்துறை
ஆறுசேர்சடை யண்ணலே. 1

கந்தமாமலர்க் கொன்றைகமழ்சடை
வந்தபூம்புனல் வைத்தவர்
பைந்தண்மாதவி சூழ்ந்தபராய்த்துறை
அந்தமில்ல வடிகளே. 2

வேதர்வேதமெல் லாமுறையால்விரித்
தோதநின்ற வொருவனார்
பாதிபெண்ணுரு வாவர்பராய்த்துறை
ஆதியாயவடிகளே. 3

தோலுந்தம்மரை யாடைசுடர்விடு
நூலுந்தாமணி மார்பினர்
பாலுநெய்பயின் றாடுபராய்த்துறை
ஆலநீழ லடிகளே. 4

விரவி நீறுமெய் பூசுவர்மேனிமேல்
இரவினின்நெரி யாடுவர்
பரவினாரவர் வேதம்பராய்த்துறை
அரவமார்த்த வடிகளே 5

மறையுமோதுவர் மான்மறிக்கையினர்
கறைகொள்கண்ட முடையவர்
பறையுஞ்சங்கு மொலிசெய்பராய்த்துறை
அறையநின்றவடிகளே 6

மாமழை பொழியும் அற்புதம்

தம்பிரான் தோழர் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் திருப்புன்கூர் திருத்தலம் சென்றிருந்தபோது நடந்தது இந்த அற்புதம். அவ்வூர் மக்கள் நெடுங்காலமாக மழையின்றி வருந்துகிறோம் எனச் சுந்தரரிடம் விண்ணப்பம் செய்தனர். மழை பொழிய திருப்பதிகம் பாடினால் சுவாமிக்கு யாது தருவீர்கள் என்று கேட்டார் சுந்தரர் ''சுவாமிக்குப் பன்னிரு வேலி நிலம் தானம் செய்வோம்'' என்றனர் மக்கள். சுந்தரர் திருப்பதிகம் பாட மழை பொழிய ஆரம்பித்தது. மழை நிற்கவே இல்லை. ''மழை நிற்கவும் பாட வேண்டும். இன்னும் பன்னிருவேலி நிலம் சுவாமிக்குத் தானம் தருவோம்'' என்று மக்கள் விண்ணப்பிக்க சுந்தரர் மீண்டும் திருப்பதிகம் பாடினார். உடனே மழை நின்றது. இவ்வற்புதத்தை சுந்தரரே எடுத்துக் காட்டும் பாடல் ஒன்று திருப்புன்கூர் திருப்பதிகத்தில் உள்ளது பின்வருமாறு:

''வையகமுற்றும் மாமழை மறந்து
வயலில் நீரிலை மாநிலந் தருகோம்
உய்யக் கொள்க மற்றெங்களை யென்ன
வொளிகொள் வெண்மு கிலாய்ப்பரந்
தெங்கும்
பெய்யுமாமழைப் பெருவெள்ளந் தவிர்த்துப்
பெயர்த்தும் பன்னிருவேலி கொண்டருளும்
செய்கை கண்டு நின்திருவடி அடைந்தேன்
செழும்பொழிற் திருப்புன் கூருளானே''

விடையுமேறுவர் வெண்பொடிப்பூசுவர்
சடையிற்கங்கை தரித்தவர்
படைகொள்வெண்மழு வாளர்பராய்த்துறை
அடையநின்ற வடிகளே 7

தருக்கின்மிக்க தசக்கிரிவன்றனை
நெருக்கினார்விர லொன்றினால்
பருக்கினாரவர் போலும்பராய்த்துறை
அருக்கன்றன்னை யடிகளே 8

நாற்றமாமல ரானொடுமாலுமாய்த்
தோற்றமும்அறி யாதவர்
பாற்றினார்வினை யானபராய்த்துறை
ஆற்றன்மிக்க வடிகளே. 9

திருவிலிச்சில தேரமணாதர்கள்
உருவிலாவுரை கொள்ளேலும்
பருவிலாலெயி லெய்துபராய்த்துறை
மருவினான்றனை வாழ்த்துமே 10

செல்வமல்கிய செல்வர்பராய்த்துறைச்
செல்வர்மேற்சிதை யாதன
செல்வன்ஞானசம் பந்தனசெந்தமிழ்
செல்வமாமிவை செப்பவே. 11

அக்கா பரதேசி சுவாமிகள்

கல்பாக்கம் அருள் முருக சௌந்திரராஜன்

தமிழகத்திலே பற்பல சித்தர்களும், ஞானிகளும், யோகிகளும் வாழ்ந்து பற்பல அற்புத நிகழ்ச்சிகளை நடத்திச் சென்றுள்ளார்கள். சிலர் கடும் தவம் செய்து இறைவனோடு ஐக்கியமாகியும் இருக்கிறார்கள். இவ்வாறு தமிழகத்திலும் புதுவையிலும் வாழ்ந்து மறைந்த சித்தர்களும் ஞானிகளும் ஏராளம் ஏராளம்.

இன்றும் திருவண்ணாமலை, பர்வதமலை, கொல்லிமலை, மருதமலை, பழனிமலை, தீர்த்த மலை போன்று தமிழகத்திலுள்ள பல மலைகளைச் சுற்றிலும் கண்ணுக்குத் தெரிந்தும் தெரியாமலும் உள்ள சித்தர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். இவர்களை ஆன்மிக நிலையில் இருப்பவர்களால்தான் ஊகித்து அறிந்து தெரிந்து கொள்ள இயலும்.

பற்பல ஊர்களில் உள்ள சித்தர் சமாதிகளில் இன்றும் பௌணமியன்று குரு பூஜை நடைபெறுவதைக் காணலாம்.

சூக்கும நிலையை அறிந்த ஒருவரால்மட்டுமே ஆன்மீக பாதையில் செல்ல இயலும்.

''சித்தர் என்றும் சிறியர் என்றும் அறியொணாத
சீவர்கள்
சித்தர் இங்கு இருந்தபோது பித்தர் என்று
எண்ணுவீர்
சித்தர் இங்கு இருந்தும் என்ன பித்தன்
நாட்டிருப்பரோ
அத்தன் நாடும் இந்த நாடும் அவர்களுக்கு எலாம்
ஒன்றே
—(சிவவாக்கியர்)

ஆத்ம ஞானிகள் பற்பல அனுபவங்களை அறிகிறார்கள்.

1. விதி அனுபவம், 2. உயிர் அனுபவம், 3. அருள் அனுபவம், 4. மரண அனுபவம், 5. ஆத்மா அனுபவம், 6. ஞானஅனுபவம், 7. 7. இறைக் காட்சி அனுபவம், 8. இறைவனோடு ஐக்கியமாகும் சச்சிதானந்த அனுபவம்.

சித்தர்களை மூன்று பிரிவுகளாக பிரிக்கலாம்.

1. முதல் பிரிவினர் தம்முன்னே கிடைக்கும் தெய்வக் குறிப்பை உணர்ந்து அதன்படி நடந்து மற்றவர்களின் பார்வைக்குப்பைத்தியக்காரர்களை போல காட்சியளிப்பார்கள்.

2. இரண்டாவது பிரிவினர் உலகிலுள்ள அனைத்து உயிர்களும் முன்னேற வேண்டி தங்களுக்கு கிடைத்த ஆன்மீக அனுபவங்களை உலகுக்கு வெளியிட்டு மறைந்து விடுவார்கள்.

3. மூன்றாவது வகையினர் தங்களுக்கு கிடைத்த அனுபவங்களை மற்றவர்களுக்கு வெளியிடாது தாங்களே மற்றவர்களின் குறைகளை தங்களது ஆத்ம சக்தியால்நீக்கிவிடுவார்கள். தட்சணை அன்பளிப்பு முதலியவற்றை கூட ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள்.

இவர்களுக்கு அப்பால் 4-வது வகையினராக பொருளுக்கும், புகழுக்கும் அடிமையாகித் தனக்கு கிடைத்த சக்தியைத் தவறாக பயன்படுத்துவோரும் உண்டு.

வாசியோக சித்தியினால் தேகத்தினின்றும் ஆத்மா பிரியாமல் காத்துக் கொள்ள இயலும். இதைத்தான் பதினெண் சித்தர்கள் 'பாதபூஜை' என்று பரிபாஷையில் பேசுவார்கள். பாதம் என்றால் வாசி. வாசியோகத்தில் சித்தி பெற்றவர்களுக்குப் பஞ்சபூத சேஷ்டைகளினால் உடல் பாதிக்காது. எல்லா இடங்களிலும் நடக்கும்படியாக இறந்தகால, நிகழ்கால எதிர்கால நிகழ்ச்சிகளையும் செய்திகளையும் அறியும்படியான ஆற்றலையும் பெற்றிருப்பார்கள்.

''தந்திரம் சொல்லுவார் தம்மை அறியார்
தனி மந்திரம் சொல்லுவார் பொருளை
அறியார்
மந்திரம் செபிப்பார் வட்ட வீட்டில்
மதிலினை சுற்றுவார் வாயில்காணார்''

''பூட்டை திறப்பது கையாலே-மனப்
பூட்டை திறப்பது மெய்யாலே
வீட்டை திறக்க முடியாமல் விட்ட
விதியிது என்கிறார் ஞானப்பெண்ணே''
—மதுரை வாலை சாமி.

தந்திரத்தையும், மந்திரத்தையும் வைத்துக் கொண்டு விளையாடுபவர்கள் பொருள் சம்பாதிக்க விரும்புபவர்களேயன்றி அவர்களை சித்தர்களாகவோ, ஞானிகளாகவோ கொள்ள முடியாது.

''எல்லாம் இருந்தாலும்
ஈசர் அருள் இல்லையேல்
இல்லாத் தன்மையென்றே
எண்ணிப் பணிவாயே!
(இடைக்காட்டுச் சித்தர்)

அவன் அருள் பெற்றுவிட்டால் அனைத்தும் கிட்டுமென்பதாகும்.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் தோன்றி வாழ்ந்தவர் ஓம் ஸ்ரீ அக்கா சுவாமிகள். பேரானந்த பெருவெளியான ஞானானந்த நிலையில் நடமாடிய ஆத்ம ஞானி அவர்.

மண்ணாசை, பெண்ணாசை, பொன்னாசை என்ற மூவாசைகளையும் வெறுத்தவர் என்றாலும் பெண்ணாசையினின்றும் தம்மை அறவே பாதுகாத்துக் கொள்ள அனைத்துப் பெண்களையும் தமது சகோதரியாக பாவித்தார். எனவே எந்தப் பெண்ணைக் கண்டாலும், ''அக்கா, ''அக்கா'' என்றே கூப்பிடுவார். அதனால் அவருக்கு 'அக்கா பரதேசி' என்றே பெயர் வழங்கி வந்தது.

ஸ்ரீ அக்கா சுவாமிகள் வாட்டசாட்டமான ஆள். ஓர்நாள் ஓர் வீதியில் சென்று கொண்டிருந்தபோது பிச்சை கேட்டார். இதனைக் கண்ட

ஒரு வயதான மாது ''இந்த தடியன் உழைத்து சாப்பிடலாமல்லவா, பிச்சை எடுக்கிறான் பார்.'' என்று கூற இதைக் கேட்ட சுவாமிகள் நேராக திண்டிவனத்தை வந்தடைந்தார்கள். மனநிலை சரியில்லை. எனவே அங்கிருந்து செஞ்சியை அடைந்தார்கள்.

''பொழைப்பு ஒன்றும் கிடைக்காட்டால் போலீஸ் வேலையில் சேரு'' என்பது அக்காலத்துப் பழமொழி. சுவாமிகளின் மனநிலையும் அவ்வாறே சென்றது. போலீஸ் வேலைக்கு விண்ணப்பித்தார். வேலையும் கிடைத்துவிட்டது. பல மாதங்களும் ஓடிவிட்டன.

ஒருநாள் மேலதிகாரி, அக்கா சுவாமிகளை அழைத்து மீன்வாங்கி வீட்டில் கொடுக்கும்படி சொன்னார். சுவாமிகள் மார்க்கெட்டுக்கு சென்று மீன் வாங்கி அதனைத்தான் தங்கி சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்த வீட்டிலுள்ள பெரியம்மாவிடம் கொடுத்துவிட்டு வேலைக்கு வந்து விட்டார்.

இரவு, மேலதிகாரி தன் வீட்டிற்கு மீன் வரவில்லை என்பதை அறிந்து சுவாமிகள் மீதுகோபம் கொண்டு சுவாமிகளைக் காணப் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு வந்தார். அப்போது அக்கா சுவாமிகள் தூங்கிக்கொண்டிருப்பதைப் போல இருந்தார். ஸ்டேஷனுக்கு வந்த அதிகாரி இவரை கண்டபடி திட்டிவிட்டு, இவரை மறுநாள் வேலையிலிருந்து நீக்குவதற்காக முடிவும் செய்து வீட்டிற்கு போய் விட்டார்.

மறுநாள் காலை மேலதிகாரி ஸ்டேஷனுக்கு வந்தார். மீனைப்பற்றி கேட்டார். அக்கா சுவாமிகள் மீன் பத்திரமாக இருப்பதாகக் கூறி பெரியம்மாவிடம் கொடுத்து வைத்திருந்த அந்த மீனை வாங்கி வந்து அந்த மேலதிகாரியின் கையில் கொடுத்தார். மீன்கள் அனைத்தும் செத்து இருந்தன. ''ருசியான மீனை சாப்பிட முடியாமல் தடுத்துவிட்டானே இந்த பாவி'' என்று மேலதிகாரிக்கு ஏகப்பட்ட கோபம். அப்பொழுது மேலதிகாரியின் கையிலிருந்த செத்த மீன்கள் உயிர் பெற்று திடீரென்று துள்ளி குதித்தன. அதைக் கண்ட அதிகாரி அதிர்ச்சி அடைந்தார்.

அக்கா சுவாமிகள் தான் உடுத்தியிருந்த போலீஸ் உடுப்பை கழற்றிக் கீழே வைத்தார். அன்று இரவு மேலதிகாரி எண்ணிய எண்ணங்களையும் அவர் வீட்டில் நடந்த நிகழ்ச்சிகளையும் அனைத்தும் ஒன்றுவிடாமல் நேரில் கண்டதுபோல கூறினார்.

''நாளை சாகப்போகின்ற பிணங்கள், இன்று செத்த பிணங்களைத் தின்னுகின்றன. இது போன்ற மனித ஜென்மங்களிடம் இனி வேலை செய்யமாட்டேன்'' என்று கூறி புறப்பட்டுவிட்டார்.

கறந்த பால் முலைப்புகா, கடைந்த வெண்ணெய்
மோர் புகா
உடைந்த போன சங்கின் ஓசை, உயிர்களும்
உடற்புகா

விரிந்த பூ, உதிர்ந்த காயும் மீண்டுபோய் மரம் புகா
இறந்தவர் பிறப்பதில்லை, இல்லை, இல்லை, இல்லையே'' (சிவவாக்கியர்)

என்பதற்கொப்ப இனி வேலை ஒன்றும் செய்வதில்லை என்ற முடிவு கொண்டார் சுவாமிகள்.

செஞ்சியை விட்டுப் புறப்பட்டவர் நேரே மயிலம் வந்தார். முருகனைத் தரிசித்தார். மனம் எங்கும் இருக்க இருப்பு கொள்ளவில்லை. நேராக புதுவையை நோக்கி நடைபோட்டார். இது ஞானிகள் நிறைந்ததோர் ஞானபூமி.

நாட்கள் நகர்ந்தன. இவரை கண்ட மாத்திரத்தில் இவருக்கு தங்கள் வீட்டிலே சாப்பாடு கொடுக்க நூற்றுக்கணக்கான அன்பர்கள் காத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். ஒரு வீட்டில் சுவாமிகள் சாப்பிடுவதென்றால் அவருக்கு ஒரு ரூபாய் கொடுக்க வேண்டும். ஒரு ரூபாய் என்றதும் இது என்ன! நான் பத்து ரூபாயே தருகிறேன் என்பார்கள். அன்று ஒரு ரூபாய் என்பது இக்காலத்தில் நூறு ரூபாய்க்கு சமம். அவர் தன் ஊழ் வினையை எப்படித் தீர்ப்பது என்று யோசித்தார்.

தமக்குக் கிடைக்கின்ற அந்த ஒரு ரூபாயை எடுத்துக் கொண்டுபோய், புதுவை சோலை நகர், தாண்டவன்குப்பம், நடுத்தெருவில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த எழை ஏளியவர் வீட்டில் கொடுப்பார். இப்படி பல நாட்கள், பல மாதங்கள் ஓடின. ஓர்நாள் திடீரென்று ஒரு ரூபாயைக் கொடுத்து விட்டு, இன்றோடு முன்பட்ட கடன் தீர்ந்தது விடுதலை பெற்றுவிட்டேன் என்று சந்தோஷத்தில் குதித்தார் சுவாமிகள்.

''இருந்தார் சிவமாகி எங்குந்தா மாகி
இருந்தார் சிவன்செயல் யாவையும் நோக்கி
இருந்தார் முக்காலத் தியல்பைக் குறித்தங்கு
இருந்தார் இழவுவந் தெய்திய சோம்பே''

(திருமூலர்)

ஒரு சமயம் இலங்கையிலுள்ள யாழ்ப்பாணம் நகருக்குச் சென்றார் அக்கா சுவாமிகள், அவ்வூரில் வசித்து வந்த ஓர் பெரும் பணக்காரன் ஒருவர்இவரைத் தரக்குறைவாக பேசியதோடல்லாமல் ''சுவாமி அன்ன அபிசேஷகம் செய்து கொள்ளுமா?'' என்றார் கிண்டலாக.

சுவாமிகளும் சிரித்துக்கொண்டே 'தாராளமாக செய்யலாமே'' என்றார். அந்த செல்வந்தர் வேண்டுமென்றே பல அண்டாக்களில் சாதத்தை வடித்து,சுடச்சுட சுவாமிகளின் மீது கொட்டினார். சுவாமிகள் அமைதியாக நிஷ்டையில் அமர்ந்தார்.

''ஒடுங்கி நிலைபெற்ற உத்தமர் உள்ளம்
நடுங்குவதில்லை நமனும் அங்கில்லை
இடும்பையும் இல்லை இராப்பகல் இல்லை
படும்பயம் இல்லை பற்றுவிட்டோர்க்கே.''

அன்ன அபிஷேகம் முடிந்து சிறிது நேரம் கழித்துச் சூடு ஆறியதும் ''சுவாமிகள் இந்நேரம் எமலோகம் சென்றிருப்பார்'' என்று கேவலமாக பேசியவர் சுவாமிகளின் நிலையை பார்த்தார். சுவாமிகள் ஆடாது அசையாது இறைவனிடம் தொடர்பு கொண்டிருந்தார். அன்ன அபிஷேகம் செய்த அகம்பாவம் பிடித்தவனின் கண்பார்வை போய்விட்டது. குருடனாகிவிட்ட அந்த செல்வந்தன் தன் தலைவனை உணர்ந்து மன்னிப்பு கேட்டான்.

"பேய் போல் திரிந்து பிணம் போல் கிடந்து - பெண்ணைத் தாய் போல் நினைந்து தவம் முடிப்பதெக்காலம்?"

''ஞானியை நிந்திப்பதும் நலனன்றே
ஞானியை வந்தித்திருப்பதும் நல்வினை
ஆன கொடுவினை தீர்வார் அவன்வயம்
போன பொழுதே புகுஞ்சினபோகுமே'' (திருமூலர்)

யாவும் முருகன் திருவுளப்படி நடந்தது எனக் கூறிவிட்டு சுவாமிகள் புறப்பட்டு மீண்டும் புதுவையை நாடி வந்தார்கள். உடன் குருடனும் வந்தான். தான் செய்த தவற்றினை எண்ணி ஒவ்வொரு நிமிடமும் குருடன் கண்ணீர்வடித்தான்.

ஒருநாள் அக்கா சுவாமிகள், அந்த குருட்டு செல்வந்தனைப் பார்த்து ''அதோ இருக்கும் முருகனைப் பார், அந்த அருள்முருகனைப் பார்'' என்று கூறினார்.

''சுவாமி, எனக்கு பார்வையே இல்லையே எப்படி பார்ப்பது? என்று கேட்டார் அந்த குருடர்.

''நன்றாக ஆழ்ந்து பார், அந்த அருள் முருகன் தெரிவான்'' என்றார் சுவாமிகள்

குருடர் ஆழ்ந்து ஊன்றிப்பார்த்தார்.பார்வை தெரிந்தது. எல்லாவற்றையும் பார்த்தார். சுற்றி உள்ளவற்றையும் பார்த்தார். தெளிவான பார்வை கிடைத்தது. அன்று முதல் அவர் சுவாமிகளின் சிஷ்யனாகிவிட்டார்.

ஸ்ரீஅக்கா சுவாமிகள் பெண்களை எல்லாம் தாய் என்பதைக் காட்டிலும் சகோதரிகளாய் பாவித்தார். எல்லோரையும் ''அக்கா'' ''அக்கா'' என்றே அழைத்து வந்தார்.

பேய்போல் திரிந்து பிணம்போல கிடந்து
பெண்ணைத்
தாய்போல் நினைந்து தவம் முடிப்பது எக்காலம்?
கால்காட்டி கைகாட்டி கண்கள் முகம் காட்டி
மால்காட்டும் மங்கையரை மறந்திருப்பதெக்
'காலம்?'' (பத்ரகிரியார்)

இவர் கடைப்பிடித்து வந்த பிரம்ம சரியத்தை அழிக்க நினைத்தனர் சில தாசிகள். இவர் வாழ்ந்த காலத்தில் தாசிகள் எனபவர்கள் நிறைந்திருந்தனர்.

இரண்டு தாசிகள் சுவாமிகளிடம் அன்பாக பேசி நயவஞ்சகமாக தங்கள் வீட்டிற்குஅழைத்து சென்றனர். வீட்டின் கடைசி பகுதியான சமை

யல் அறைக்கு அழைத்து வந்தனர். சல்லாப பேச்சுகளும், கொஞ்சலுமாக சுவாமிகளிடம் காம போதை ஏற்படும் வகையில் நடித்தனர். கடைசியில் சுவாமிகளின் முதுகில் கை வைக்க வந்தார்கள்.

சுவாமிகள் வெகு வேகமாக சிரித்துக் கொண்டே சமையல் அறையை விட்டு வெளியே தாண்டி வந்தார்கள். அவர்கள் வெளியே வந்ததும் சமையல் அறையில் உள்சுவர்களும், கூரைகளும் அப்படியே தடாலென கீழே விழுந்தன. பிறகு கூடத்திற்கு வந்தார். அதைத் தாண்டியதும் அதுவும் தகர்ந்து விழுந்தது. வெளிநடையை கடந்தார் அதுவும் விழுந்தது. கடைசியாக வீட்டை விட்டே வெளியே வந்து விட்டார். இப்பொழுது வீடே விழுந்து நாசமாகிவிட்டது. இவை அனைத்தும் இரண்டு நிமிட நேரங்களில் நடந்துவிட்டன.

''ஈசனடியார் இதயங் கலங்கிடத்
தேசமும் நாடுஞ் சிறப்பும் அழிந்திடும்
வாசவன் பீடமும் மாமன்னர் பீடமும்
நாசமா தாகுமே நம் நந்தி ஆணையே''
-திருமூலர்.

ஆத்ம ஞானிகளைக் கெடுக்க நினைப்பவர்கள் அழிவார்கள். ஞானிகள் நெருப்பு அவர்களிடம் தூரத்திலிருந்து விளையாடலாம். நெருங்கினால் நெருப்பு. இதைச் சுவாமிகள் நிரூபித்து காட்டி விட்டார்கள்.

ஸ்ரீ அக்கா சுவாமிகள் மண்ணாலேயே ஓர் பிள்ளையார் செய்து பூசித்து வந்தார்கள். அது இன்றும் புதுவை மேலண்ட புல்வார் வீதியில் சாலை விநாயகர் என்ற பெரும் பெயருடன் விளங்குவதைக் காணலாம்.

1872-இல் மறைந்த ஸ்ரீ அக்கா சுவாமிகளுக்கு புதுவை முத்தியால் பேட்டையில் குதிரைக் குளம் அருகே ஓர் சமாதி அமைத்துள்ளார்கள். சமாதி போதிய பராமரிப்பு இல்லாத நிலையில் இருப்பதை இன்றும் காணலாம். அவ்வீதிக்கு ''அக்கா பரதேசி வீதி'' என்றும் பெயர் வழங்குகின்றது.

''மனமது செம்மையானால் மந்திரஞ் செபிக்க
வேண்டா
மனமது செம்மையானால் வாயுவை
உயர்த்தவேண்டா
மனமது செம்மையானால் வாசியை நிறுத்த
வேண்டா
மனமது செம்மையானால் மந்திரஞ் செம்மையே''
—அகத்தியர்

ஆசை ஓடினால் ஞானம் ஓடி வரும்

வேலைப் போல்விழி யிட்டும ருட்டிகள்
காமக் ரோதம்வி ளைத்திடு துட்டிகள்
வீதிக் கேதிரி பப்பர மட்டைகள் முலையானை
மேலிட் டேபொர விட்டபொ றிச்சிகள்
மார்பைத் தோளைய சைத்துநடப்பிகள்
வேளுக் காண்மை செலுத்து சமர்த்திகள்
களிகூரும்
சோலைக் கோகில மொத்தமொ ழிச்சிகள்
காசற் றாரையி தத்திலொ ழிச்சிகள்
தோலைப் பூசிமி னுக்கியு ருக்கிகள் எவரேனும்
தோயப் பாயல் அழைக்கும் அவத்திகள்
மோகப் போக முயக்கிம யக்கிகள்
சூறைக் காரிகள் துக்கவ லைப்பட்
லொழிவேனோ
காலைக் கேமுழு கிக்குண திக்கினில்
ஆதித் யாய எனப்பகர் தர்ப்பண
காயத் ரீசெப மர்ச்சனை யைச்செயு
முனிவோர்கள்
கானத் தாசிர மத்தினிலுத்தம
வேள்விச் சாலைய ளித்தல்பொ ருட்டெதிர்
காதத் தாடகை யைக்கொல்க்ரு பைக்கடல்
மருகோனே
ஆலைச் சாறுகொதித்து வயற்றலை
பாயச் சாலி தழைத்திர தித்தமு
தாகத் தேவர்கள் மெச்சிய செய்ப்பதி
யுறைவேலா
ஆழித்தேர்மறு கிற்பயில் மெய்த்திரு
நீறிட் டான்மதில் சுற்றிய பொற்றிரு
ஆனைக் காவினி லப்பர்ப்ரி யப்படு
பெருமாளே.

காலையில் நீராடி கிழ்த்திசையை நோக்கி, 'ஆதித்யாய நம' என்று சூர்ய மந்திரத்தைக் கூறி, தர்ப்பணம், காயத்ரீ ஜெபம், அர்ச்சனை முதலியன செய்து வழிபடும் முனிவரர்கள் வாழும் கானகத்தில் உள்ள ஆசிரமத்தில் நடந்த உத்தமமான வேள்விச் சாலையை இடையூறின்றிக் காப்பாற்றும் பொருட்டு எதிர்த்து வந்தகொடியவளான தாடகையைக் கொன்ற கருணைக் கடலான ஸ்ரீராமருடைய திருமருகரே! கரும்பாலையின் சாறு கொதித்து வயலிடத்தே பாய்வதனால் நெல் பயிர் தழைத்து இனிமை மிகுந்த அமுதம் போல் விளங்க, தேவர்கள்புகழ்ந்து கூறிய வயலூரில்வாழ்கின்ற வேலாயுதக் கடவுளே! சக்கரங்களுடன் கூடிய தேரோடும் வீதிகள் நிறைந்ததும், உயர்ந்த திருநீறிட்டான் மதில்களுடையதுமாகிய அழகிய திருவானைக்காவில் சிவபெருமான் விரும்புகின்ற பெருமிதம் உடையவரே! வேல் பாய்வது போல் கண்கொண்டு மயக்குபவரும், காமக்ரோதம் முதலில் தீக்குணங்களை உண்டு பண்ணும் துட்டைகளும், தெருவிலேயே திரிகின்ற கூத்தாடிகளாம் பயனிலிகளும், கொங்கையாம் யானையை மேலே எதிர்த்துப் போர் செயவிடுகின்றமந்திரவாதிகளும், மார்பையும் தோளையும் அசைத்து நடப்பவர்களும், மன்மதனுக்கு வீரத்தைத் தருகின்ற சாமர்த்தியசாலிகளும், மகிழ்ச்சி மிகுந்த சோலைகளில் வாழும் குயில் போன்ற இனிய மொழிகளை உடையவர்களும், காசு வரண்டவர்களை மெல்ல பக்குவமாக விலக்குபவர்களும், தோலைக் கழுவி மினுக்கிக் கண்டோர் மனத்தை உருக்குபவர்களும், யாராயிருந்தாலும் அவர்களைச் சேரும் பொருட்டு படுக்கையில் அழைக்கும் பயனிலிகளும், ஆசைப் போகங்களை யெழுப்பி மயக்குபவர்களும், செல்வத்தைக் கொள்ளைஅடிப்பவர்களும் ஆகியபொது மாதர்களின் வலையில் சிக்கித் துக்கப்படுவதினின்றும் அடியேன் நீங்கி உய்யமாட்டேனோ?

—திருமுருக கிருபானந்தவாரியார் சுவாமிகள் உரை எழுதி வெளியிட்டிருக்கும் ''திருப்புகழ் விரிவுரை'' நூலிலிருந்து இத்திருப்புகழ் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

கோரும் வரம் அளிப்பார் கொளஞ்சியப்பர்

ஆலய வெளியீடு

திருக்கோயில் விளக்கம்

கோயில் :—

அருள்மிகு கொளஞ்சியப்பர் திருக்கோயில்

இடம்:—

மணவாளநல்லூர்

மூர்த்திகள் :—

விநாயகர், பால சுப்பிரமணியர்

தலச் சிறப்பு :—

முருகன் குடிகொண்ட பிரார்த்தனைத் தலம்.

தலவசதி:—

தங்குவதற்கு விடுதிகள் கழிவறைகள், குளியல் அறைகள் வசதியுடன் உள்ளது. வசதி கொண்ட திருமண மண்டபமும் உள்ளது.

வாகன வசதி:

திருச்சி-விழுப்புரம் கார்டு லைன் ரயில் பாதையில் விருத்தாசலம் டவுன் ரயில் நிலையத்திற்கு மேற்கே 1 கி.மீ. தொலைவில் சேலம் சாலையில் உள்ளது.

விருத்தாசலம் டவுனிலிருந்து கோவிலுக்கு வாகன வசதிகள் உள்ளது.

கொளஞ்சியப்பர் துதி

சீர்மலிந்த நடுநாட்டுச் சிவனுறையும் விருத்தகிரி
பேர்மலிந்த நகர்மேற்கில் மணவாள நல்லூரில்
தார்மலிந்த கொளஞ்சியப்பர் தமியேங்கள் நோய்தீர்த்து
ஏர்மலிந்தநன்மைதரும்எம்மான்தன்அடிபோற்றி

அருள்மிகு கொளஞ்சியப்பர் திருக்கோயில் தல வரலாறு

அறிமுகம்:

விருத்தாசலம் என வழங்கும் திருமுதுகுன்றத்திற்கு மேற்கே சேலம் சாலையில் ஒருகல் தொலைவில் அமைந்துள்ள அருள்மிகுகொளஞ்சியப்பர் பெருமை இன்று எங்கும் பரவி இத்தலம் நோக்கி மக்கள் வெள்ளம்போல் வந்து வழிபட்டு அருள் பெறுகிறார்கள். இந்த அருள்மிகு அப்பனின் வரலாறு ஆதார பூர்வமாக நமக்குக் கிடைக்காது போனாலும் மக்கள் வாய்மொழியாய் வழங்கும் கதைகளையும் செய்திகளையும் ஆதாரமாய் கொண்டு சுருக்கி இங்கே தருவோம்.

காவல் தெய்வம்:

சமயக் குரவர் நால்வரில் ஒருவரான சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் முதுகுன்றத்தில் பழமலைநாதரையும், விருத்தாம்பிகையையும்கிழம்என்று தள்ளி ஊரையும் கிழம் என்று ஒதுக்கிப் பாடாது போனமையால் இறைவன் பக்தரோடு விளையாடும் பால முருகன் வேடன் உருக்கொண்டு வழிமறிக்க, பொன்னையும் பொருளையும் அம்மாய வேடனிடம் பறிகொடுத்த சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் முதுகுன்றம் திரும்பிக் கிழம் என்று ஒதுக்கிய பழமலை அப்பனைப்பாடி முறையிட அப்பனும் அணைத்து அருள் பாலித்தான். அதனால் முதுகுன்றத்தின் நான்கு எல்லைகளிலும் காவலாய் முருகனே அப்பனின் ஆணைப்படி காத்து வருவதாக ஐதீகம். ஐயன் முருகன் தெற்கே வேடப்பனாகவும், வடக்கே வெண்ணிமலையப்பனாகவும், கிழக்கில் கரும்பாயிரம் கொண்டவராகவும், மேற்கே கொளஞ்சியப்பராகவும் இருந்து முதுகுன்றத்தை காப்பதாகச் சொல்வர்.

ஆலயம் உண்டான வரலாறு:

இந்தக் கொளஞ்சியப்பர் பிறந்த கதை மக்கள் வாய்மொழியாய் வழங்கும் வகையில் இங்கு தரப்படுகிறது.

மணவாளநல்லூரில், ஓர் காலத்தில், கொளஞ்சிச் செடிகள் அடர்ந்திருந்த பகுதியில் பசு ஒன்று தன்மடியிலிருக்கும் பாலைத் தினமும் பொழிந்து திரும்புவதைப் பார்த்த சிலர் உட்புகுந்து ஆராய அங்கே கொளஞ்சி செடியினூடே பீடஉருவில் அமைந்த ஒரு படிவத்தின் மீது பசு பால் பொழிவதைக் கண்டு ஆச்சரியம் அடைந்தார்கள். புனிதமான பசுவினால் பூஜிக்கப்பட்ட அப்படிவம் தெய்வமே எனக்கொண்டு ஆலயம் எழுப்பி வழிபட்டார்கள். கொளஞ்சிச் செடியிடையே தோன்றியமையால் கொளஞ்சியப்பர் என்னும் பெயர் இறைவனுக்கு உண்டானது.

ஓர் குடும்பத்தில் கடைசிப்பிள்ளையை குட்டி என்றும், கொளஞ்சி என்றும் அழைப்பதுண்டு, அவ்வாறே இறைவனது திருக்குடும்பத்திலும் சின்னபிள்ளையான குமரனுக்குக் கொளஞ்சியப்பன் என்று பெயரிடப்பட்டது. அந்தக் கொளஞ்சியப்பரே இங்கு எழுந்தருளியுள்ளார் என்றும் வழங்குவர். அவருக்கு இங்கே உருவம் இல்லை. அதற்கு பதிலாக முருகனது சக்கரம் பொறிக்கப்பட்ட பீடமே இங்கு வழிபடும் தெய்வமாய் அமைந்துள்ளது.

வழிபாடு:

தன்னை அண்டினோரின் தீராநோய் போக்கிப் பொன்னும் பொருளும் போகமும் தந்து அருள் செய்யும் கொளஞ்சியப்பரை வெள்ளிக்கிழமை தோறும் மக்கள் திரள் திரளாக வண்டிகளிலும் பேருந்துகளிலும் வந்து வழிபட்டு உணவு சமைத்து கொளஞ்சியப்பருக்குப் படைத்து பின் எண்ணற்ற அடியார்களுக்கும் வறியவர்களுக்கும் வழங்கி குறை நீங்கி நிறைவு பெறுகின்றனர். கிருத்திகை தோறும் கொளஞ்சியப்பருக்குச் சந்தனக் காப்பிட்டு இங்கு அருவமாய் அமைந்த முருகனுக்கு உருவம்காட்டி பூசிப்பது கண்நிறைந்த காட்சியாம்.

வினைதீர்க்கும் வேலவன்:

இத்திருக்கோயில் ஓர் பிரார்த்தனைத் தலம் ஆகும். தீராதநோய் உடையோர் இத்திருக்கோயிலை நாள்தோறும வலம் வந்து பிணி தீருதலும், மன நோயாளரும் உடற்பிணியுள்ளோரும் திருக்கோயிலிலேயே தங்கி திருநீற்றையும் வேப்ப எண்ணையையும் கொளஞ்சியப்பர்க்குப் படைத்து அதனைப் பூசி நலம் பெறுதலும் நித்தம் காணும் அற்புதங்களாம். தத்தம் வேண்டுகோளில் வெற்றி பெற்ற பக்தர்கள் பணம், பொன், வெள்ளி, தானியம் கோழி, மயில், ஆடு, மாடு இவற்றைக் காணிக்கையாக்கியும், மழலைச் செல்வம் வேண்டுவோர் ஊஞ்சல் கட்டியும் மகிழ்கின்றனர்.

நியாயம் வழங்கும் நீதிதேவன்:

பிறரிடம் பொருளைக் கொடுத்து நம்பி மோசம் போனவர்களும், பகைவர்களால் துன்பப்படுபவர்களும், குடும்பத்தால் தொல்லையில் உழல்பவர்களும் இத்திருக்கோயிலுக்கு வந்து வணங்கி எழுத்து மூலம் வழக்கைக் கொடுத்து, சம்மன்படி, தமுக்குப்படி முதலியன செலுத்தி பிராது செய்து நீதிமன்றத்தில் நீதி கேட்பது போல் வேண்டிக் கேட்கிறார்கள். நியாயமான வேண்டுகோளை விடுப்பதற்கு துணையாக நின்று கொளஞ்சியப்பர் அருள் பாலித்து அனுகூலம் செய்கிறார் என்று மக்களிடையே நம்பிக்கை ஓங்கி வளர்ந்து வருகிறது. இவ்வாறு பிராது செய்வதன் மூலம் பிராதுக் கட்டணமாய் ஆண்டுக்கு ரூபாய் நாற்பதாயிரத்துக்கு மேல் இக்கோயிலுக்கு நிதி கிடைக்கிறது.

உத்திரப் பெருவிழா:

பங்குனிதோறும் உத்திரப் பெருநாள் அன்று ஆயிரக்கணக்கில் காவடி எடுப்போரும் உடலெங்கும் அலகிட்டு, ஆவேசத்தோடு ஆடுவோரும், முதுகில் தைத்த கொக்கி அலகுகளில் சிறுதேர்களை பிணைத்துத் தம்மை வருத்தி இழுத்துச் செல்வோரும் இலட்சக்கணக்கில் ஆணும் பெண்ணும் குழந்தைகளும் தம்மை மறந்து ஆவேசமாய் ஆடுவதும் பாடுவதும் மெய்சிலிர்க்க வைப்பன. இந்நாளிலும் மற்றும் இதர விழாக்காலங்களிலும் வேண்டுதல் செய்து முடி இறக்குவோரும் காதணி விழா எடுப்போரும் மிகுதி. திருமணங்களும் கொளஞ்சியப்பர் சன்னதியில் ஏராளமாக நடப்பது உண்டு.

அறப்பணிகளும் திருப்பணிகளும் :

இத்துணைச் சிறப்புகளுடையதும் ஆண்டு ஒன்றுக்கு ஆறு லட்ச ரூபாய் வருமானம் வரக்கூடியதுமான இத்திருக்கோயில் தமிழ்நாடு அரசின் இந்து சமய அறநிலைய ஆட்சித்துறையின் ஆளுகைக்குட்பட்ட முதல் நிலை கோயிலாகும். இங்கு பக்தர்கள் தங்குவதற்கு பயணியர்விடுதியும், விருந்தினர் விடுதியும் குளியல் அறைகளும், ஆலய ஊழியர்களுக்குக் குடியிருப்பு வசதிகளும், பக்தர்கள் காணிக்கையாகத் தரும் தானியங்களுக்கான களஞ்சியங்களும், எல்லா வசதிகளுடன் கூடிய திருமண மண்டபமும் பெரும் செலவில் கட்டப்பட்டுள்ளன.

இக்கோயிலின் நிதி உதவியால் தொடங்கப்பெற்று நடைபெற்று வரும் கொளஞ்சியப்பர் அரசினர் கலைக்கல்லூரியும், விருத்தாசலம் டவுன் ஸ்டேஷனிலிருந்து மணவாள நல்லூர் கிராமம் வரையில் 44 தெரு மின் விளக்குகள் போடப்பட்டிருப்பதும் திருக்கோயில் நிதியிலிருந்து செய்யப்பட்ட அறப்பணிகளாம். ரூ. 10 இலட்சத்தில் தற்போது இராஜகோபுரம் கட்டப்பட்டு வருகின்றது.

தமிழ்க்கடவுளாம் முருகனை தமிழில் போற்றிப்பரவி அருச்சித்தலும் இங்கு நடைபெறும் தமிழ்ப்பணியாம்.

இத்தகைய சிறப்புமிக்க கொளஞ்சியப்பரின் திருக்கோயிலை நாடி அருள்பெற்று குறைதீர்ந்து நிறைவெய்த இறைஅன்பர்களை அன்புடன் அழைக்கின்றோம்.

காசியில் சிறந்த விருத்தாசலம்

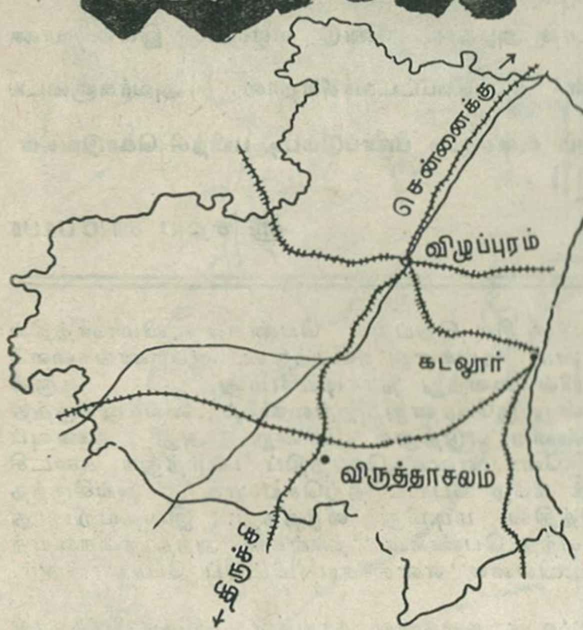

'கம்பன் கவிநயமணி'
வே. தியாகராஜன்

காசியினும் வீசம் அதிகம் என்று சிறப்பிக்கப் படுவது விருத்தாசலம்.

விருத்தாசலத்தில் இறக்கும் மாசற்ற உயிர்களை எல்லாம் அன்னை பார்வதி தம் தொடையில் இருத்தித்தம் புடைவை தலைப்பால் வீசி இளைப் பாற்றுவார். சிவபெருமான் ஐந்தெழுத்து மந்திரத்தை ஓதி முத்தியருளுவார்.

''தூசினால் அம்மைவீசி தொடையின் மேல்
கிடத்தித் துஞ்சும்
மாசிலா உயிர்கட்கெல்லாம் அஞ்செழுத்தியல்பு
கூறி
ஈசனும் தனதுகோலம் இயன்றிடும் இயல்பால்
அந்த
காசியின் முழுமைத்தான முதுகுன்ற வரையும்
கண்டாய்''

என்பது கந்தபுராணம்.

தேவாரம் பாடிய மூவராலும் பாடப்பெற்ற சிறப்புடையது இத்திருத்தலம். சுந்தரமூர்த்தி நாயனாருக்கும் பன்னிரண்டாயிரம் பொன்களை விருத்தாசலத்திறைவர் வழங்கி அருள் புரிந்த அற்புதத் திருத்தலம் இது.

பிறந்து இறக்கும் மனிதருக்கு மூப்பும் மரணமும் உண்டு. இறைவன் என்றும் இருப்பவன். இளமையின் எழில் தோற்றம் மாறாதவன். உலகம் உண்டாவதற்கு முன்னிருந்து உலகத்தையே உண்டாக்கிய இறைவனுக்கு மூப்புமில்லை: மரணமும் இல்லை. அதனாலேயே இறைவனது தன்மையை

''மூவாமையுமில்லை மூத்தமையுமில்லை''

எனக் கூறுவர்.

இத்தகைய இறைவனான சிவபெருமான் விருத்தகிரீசன் எனப் பெயருடனும் அம்மை பெரியநாயகி என்ற பெயருடனும் வாழும் பழமலை, விருத்தகாசி என விளங்குகின்றது. இத் தலத்தைப் புகழ்ந்து புராணம் எழுதிய பெரியவர் ஞானக்கூத்தர் என்பவர். ஆதி சிவப்பிரகாச சுவாமிகளின் பேரருள் பெற்றவர்.

அந்தணர் குலத்திலே பிறந்த இவர் ஐந்து வயதில் நாகம் தீண்டி இறந்தார். இவரது உடலை அடக்கம் செய்ய எடுத்துச் சென்றபோது ஆதி சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் எதிர்ப்பட்டு திருநீறிட்டு ''ஞானக்கூத்தா! எழுந்திரு'' எனக்கூற உயிருடன் மீண்டும் எழுந்தனர். சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் இவருக்கு வீரசைவ தீட்சை முதலான செய்து வைத்தனர். விருத்தாசலம் என்னும் பழமலை நாதனையும் பெரியம்மையையும் தரிசித்துக் கொண்டிருந்த காலத்து திருமுதுகுன்றம் என்ற விருத்தாசல புராணத்தையும் பாடினர் என்பது வரலாறு. ஞானக்கூத்தர் திருவிடை மருதூர்ப் புராணமும்பாடி அது கிடைக்கவில்லை என்பது அறிஞர்கள் கூறும் செய்தி.

இறைவனான சிவபெருமானே மலையுருவத்தில் விருத்தாசலமாக எழுந்தருளியிருப்பதாகவும் இறைவனது அருளே மணிமுத்தாறு எனும் நதியாக வந்ததாகவும் கூறுகிறார். விருத்தகிரீசர் மாதிரி தெய்வமும், விருத்திகிரி போன்ற மலையும் வேறு எங்கும் கிடையாது. இங்கு தினையளவு எவருக்காவது தானம் செய்தாலும் அது பனையளவு பயனைத்தரும்.

ஒரு சமயம் அகத்தியரிடம் எலும்புருக்கி நோயாளி ஒருவன், சொத்தைப்பல்லுடையவன் ஒருவன், கை குறைந்த ஒருவன், குட்ட நோயாளியொருவன், உடல் நாற்றமுடைய ஒருவன், பைத்தியம்போல் ஒன்றும் பேசாது உன்மத்தனாயிருக்கும் ஒருவன் ஆகிய அறுவரும் வந்து ''பிணி கொண்டு தவிக்கிறோம். முற்பிறவியில் என்ன பாவம் செய்தோமோ? காத்தருள வேண்டும்'' என அவர் ''அனேக பாவங்களைச்செய்து நரகத்திலிருந்தும் அதுவும் போதாது பிறந்து அனுபவிக்கின்றீர்கள்'' என்றார்.

''பிணியால் இன்று தவிக்கின்றோம்! பெரிய
கும்பக்குறுமுனியே!
பணியா அடியோம்முன் 'என்ன பாவஞ்செய்தோம்,
எனப் பகர்ந்தார்.
நணியாப் பாவம் முன் செய்து நரகில் நெடுங்காலம்
கிடந்தீர்
அணியா நரக சேடங்கள் அயில் வந்தீரென
உரைத்து'''

''மறையவனைக் கொன்றதால் எலும்புருக்கி நோயும், குருபத்தினியைத் தீண்டியதால் குட்ட நோயும், பிறர் மனையைப் பார்த்து விரும்பியதால் உடல் நாற்றமும் ஏற்பட்டுள்ளது. பிறர் மீதுகோள் சொன்னதால் சொத்தைப் பல்லும், பொன்னைத் திருடியதால் உன்மத்த வியாதியும் வந்தது. சிறந்த மணிமுத்தா நதியில் மாசி மாதம் முப்பது நாட்களும் நீராடி பழமலை நாதரை

வணங்குங்கள். நோய் நீங்கி நன்மை பெறுவீர்கள்' என்றார்.

நதியில் நீராடி அவர்களும் நோய்கள் நீங்கி நற்கதி பெற்றனர்.

சிலோச்சன் என்ற ஒரு செட்டியாருக்கு ஆறு மக்கள்; நல்லொழுக்கமுடைய அந்த ஆறுபேரும் பல தலங்களில் சென்று தீர்த்தயாத்திரை முதலானவை செய்து மணிமுத்தா நதிக் கரையை அடைந்தார்கள். அப்பொழுது பிறவிக்குருடன் ஒருவன், முன்னே ஒருவன் கோல் பிடித்து வழி காட்ட வந்து விருத்தாசலத்தின் அன்னைத் தெய்வமான பெரியநாயகியின் சன்னதிக்கு அருகில் உள்ள ஒரு மடுவில் நீராட திடீரென அவனுக்குக் கண்பார்வை ஏற்பட்டது. அவன் ''நதியல் மூழ்கும்போது சடாமகுடம் விபூதி ருத்திராட்சம் முதலானவற்றுடன் தோன்றிய ஒரு பெரியவர் என் கண்களில் எதையோ தடவ, நான் பார்வை பெற்றேன். இங்கு ஆறு செட்டிமக்கள் உள்ளனர். அவர்களிடம் சொல்லிப் போவென்றார்'' எனக்கூற அவ்வறுவரும் அம்மடுவில் நீராடி அம்மையப்பரின் காட்சியும் அருளும் கிடைக்கப் பெற்று மகிழ்ந்தனர். இவ்வாறு தீர்த்த விசேடம் பேசப்பெறுகிறது.

கோசல தேசத்தில் மணிபிங்கலை என்ற பட்டினத்தில் பிறந்த விபசித் என்னும் மறையவன் ஒருவன் வறுமையால் வாடி பசிப்பிணி துரத்த நாடெங்கும் சுற்றி வந்த காலத்து அவன் முன் செய்த நல்வினைப் பயனால் சிவகணத்துள் ஒருவரைக் காணும் பேறு கிட்டியது. அக்கணநாதர் விபசித்தைப் பார்த்து நான் பாஞ்சால நாட்டைச் சேர்ந்த விதர்க்கணன் என்ற வணிகர் குலத்தில் பிறந்தவன். கூலிக்குச் சுமை எடுத்துப் பிழைத்தேன். தற்செயலாக விருத்தாசலம் எனும் தலத்திற்கு நான் சென்றேன். அன்று திருவாதிரை நாள். நீராடிச் சிவபெருமானையும் பெரிய நாயகியம்மையையும் வணங்கினேன். பசி காரணமாக உடல் நிலைகெட்டு எனக்கு மரணாவஸ்தை ஏற்பட்டது. யமதூதர் என் கண்ணெதிரில் தோன்றினர். அந்நேரத்தில் சிவபெருமான் அம்மையுடன் காட்சியளித்து ''உனக்கு யமவாதனை கிடையாது'' எனக்கூறி, வலக்காதில் தாரமந்திரம் உபதேசித்தார். அம்மை எனக்கு முந்தானை கொண்டு விசிறிக் களைப்பை நீக்கினார்.

''உத்தரிகத்துகிலத்தால் வீசினள் உமையவள்;
முதுகுன்றன்
சத்தியவுபதேசத்தை உரைத்தனன்; அத்துணை
சத்தியமாம்
வித்தக மெய்யின் உருத்திரனாகி விமானமும்
முன்வரலால்
சுத்த விருத்த கிரிக்கிறைதாள் துதித்து
வணங்கினனே'

காசியில் இறப்போருக்கு அம்மை விசாலாட்சி தன் முந்தானை கொண்டு வீசிக் காப்பாற்ற, விசுவநாதப்பெருமான் தாரகமந்திர உபதேசம் செய்வார் என்பது பிரசித்தம். அதேகாரியம் விருத்தாசலத்திலும் நடக்கின்றது என்பது தமிழர்களுக்கு ஓர் இனிய நற்செய்தி.

அன்று முதல் சிவகணமாக மாறிவிட்டேன் என சிவகணநாதர் விபசித்திடம் கூறினார்.

சிவகணநாதரை தரிசித்து மகிழ்ச்சிகொண்ட விபசித்து ''ஒன்றுமறியா இவ்வேழைக்குச் சிவதரிசனமும் கிட்டுமோ?'' என ஏங்கியிருந்த நேரத்தில் அவர் அமர்ந்திருந்த இடத்திற்குப் பக்கத்திலிருந்த சுனைக்கு சில தெய்வப் பெண்கள் விமானத்தில் வந்தனர். தங்களது நவரத்தின ஆபரணங்களைக் கரையில் வைத்து நீராடியபோது, குருவியொன்று குபேரனது தங்கையின் வைரமூக்குத்தியொன்றை எடுத்துச் சென்று அது உணவுப் பொருளோ எனக் கொத்திப் பார்த்துக் கடைசியாகக் கீழே போட தற்செயலாக அங்கிருந்த விபசித்தின மடிமீது வீழ்ந்தது. இதையறியாது கூட வந்த பெண்கள் ''தாங்கள் அந்த நகையைத் தீண்டவில்லை'' எனச் சபதமிட்டுப் பேசலாயினர்.

''உன் நகையை நாங்கள் திருடியிருந்தால் வேதத்தைக் கைவிட்டவன், சிவத்தலத்தில் பாவங்களைச் செய்தவன், குருநிந்தை செய்தவன், கணவனுக்கு ஒழுங்காக உணவளிக்காதவள், கணவனுக்கு முன் சாப்பிட்டவள், பிற புருடனை விரும்பியவள், புருடனை, பிள்ளைகளைக் கொன்றவள் இவர்கள் செய்த பாவத்தையடைவோம்'' என்றனர் மற்ற பெண்கள்.

நகையை இழந்த குபேரனின் தங்கையான அந்தப் பெண் ''அந்த மூக்குத்தியை எனக்கு எவர் திருப்பித் தந்தாலும், எனது நகைகள் யாவற்றையும் சிவபெருமானது திருப்பணிக்கு அளிப்பேன்'' எனக் கூறினாள். அவ்விடத்தில் தோன்றிய விபசித்து ''யாவரையும் இழந்து வறுமையினால் பீடிக்கப்பட்டு மரத்தின் கீழ் அமர்ந்திருந்த என் மடியில் இந்த ஆபரணம் விழுந்தது'' எனக்கூறி அம்மூக்குத்தியைத் திரும்ப அளித்தார். அதுகேட்டு மன மகிழ்ந்து குபேரனது தங்கை தனது ஆபரணங்கள் யாவற்றையும் கொடுத்து ''இதைப் பழமலைநாதர் திருப்பணிக்கே உபயோகப் படுத்துங்கள்'' என அளித்து அவரைத் தமது விமானத்தில் ஏற்றிக்கொண்டு பழமலை (விருத்தாசலம்)யை அடைந்து இறைவனையும் இறைவியையும் வணங்கி, விபசித்திடம் பழமலையின் பெருமையைக் கூறி, அவரை அங்கேயே இருக்கச்செய்து விடைபெற்றனன். மகிழ்ச்சியடைந்த விபசித்து மணிமுத்தாற்றில் நீராடி இந்த நகைகளை பத்திரப் படுத்துவதற்கான இடம் எது என பிரமித்து நின்றார். இறைவன் அசரீரியாக ''உன்னிடம் உள்ள இந்த அணிகலன்களை இங்குள்ள வன்னிமரத்தினுள் வைப்பாய. இது கற்பக மரம் போன்றது. பின்னர் இங்குள்ள உரோமசர் என்ற முனிவரிடம் ஞானோபதேசம் பெற்றுத் தவம் செய்வாய்'' என்றனர். அவ்வாறே விபசித்து உரோமச முனிவரிடம் உபதேசம் பெற்றுத் தவஞ்செய்தனர்.

பண்படுத்துங்கள் !

புடலங்காயைப் பார்த்திருக்கிறீர்களா ? அதை அப்படியே விட்டு விட்டால் வளைந்து சுருண்டு வீணாகிவிடும். கீழே நுனியில் ஒரு கல்லைக் கட்டி விட்டால் அழகாக நீண்டு வளரும். இளம் மாணவர்கள் அப்படிப்பட்டவர்கள்தான். அவர்களுடைய உடலும் உள்ளமும் பண்படும்படி பயிற்சி கொடுங்கள்.

ஸ்ரீ சத்ய சாயிபாபா

அவரது கடுமையான தவம் கண்டு உலகமே பிரமித்தது. அந்நிலையில அம்மை பெரிய நாயகியார் தனது நாயகரான பழமலைநாதரிடம் விபசித்து முனிவருக்கு அருள் செய்யுமாறு பரிந்துரைத்தனர். இறைவன் அம்மையுடன் விபசித்து முனிவருக்குக் காட்சியளித்தனர். முனிவர், பலவாறு இறைவனைக் கண்டு உருகிப் பரவி வணங்கினார். இறைவன் விபசித்து முனிவரை விருத்தாசலத் திருக்கோயில் திருப்பணியைச் செய்யுமாறு கட்டளையிட்டு மறைந்தனர். வன்னிமரத்தில் வைத்திருந்த பொருளை எடுத்துச் சிலவு செய்து திருப்பணியை நடத்த அது அள்ளக் அள்ளக் குறையாத செல்வத்தையளித்தது.

விருத்தாசலமெனும் பதி உலகத்திலேயே சிறந்த தலமாகி தன்னையடைந்தவர்க்கு நற்கதி கொடுத்தது. தேவர்கள் ''சுவர்க்கத்திற்கோ நரகத்திற்கோ யாருமே வருவதில்லை'' என்று முறையிட்டனர். இறைவர் இவ்வாறு கூறியருளுகிறார்.

''தேவர்களே! இம்மலை எனது உருவம். மணி முத்தா நதி அம்மையின் அருள் உருவம். (அம்மைக்குத் தனி உருக்கிடையாது. இறைவனின் கருணையே அம்மையின் உருவம் என்பது பெரியோர் வழக்கு). எனவே இம்மலையில் வந்து வழிபடுபவர்கள் நற்கதி பெறுவதை யாருமே தடுக்க முடியாது. நீங்களே இம்மாதிரி தவஞ்செய்து தான் தேவபதவி பெற்றுள்ளீர்கள்.'' எனக்கூறத் தேவர்கள் மணிமுத்தாற்றில் நீராடி விருத்தாசலத்திலேயே தங்கிவிட்டனர். அப்போது சிவபெருமான் சிதம்பரத்தலத்தில் தான் நடனமாடும் காட்சியை தேவர்களுக்குக் காட்டியருளினார். ''நமது உண்மை நிலையை குருமூலம் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ள முடியுமேயன்றித் தானாக அறிய முடியாது. குருவைப் பூசிப்பவன், வணங்குபவன் என்னை வணங்கிய புண்ணியம் பெறுவான்'' என்று இறைவன் கூறியருளினார்.

வில்வலன் வாதாவி என்ற இரண்டு அரக்கர்கள்; வாதாவியை ஆடாக மாற்றிக் கொன்று உணவு சமைத்து முனிவர்களை அழைத்து விருந்து வைப்பான் வில்வலன். விருந்து உண்டபின் வில்வலன் ''வாதாவி'' எனறழைக்க உணவுண்ட முனிவரின் வயிற்றைப் பிளந்துக்கொண்டு வாதாவி வருவான். இருவரும்அம்முனிவரை உண்பர். அகத்தியர் வந்தபோது வாதாவியைக் கறிசமைத்து ஊட்டிய வில்வலன் ''வாதாவி'' என அழைக்க, 'வாதாவி ஜீரணமாகிவிட்டான்'' (வாதாவி ஜீர்ணோபி)என வயிற்றைத் தடவிக்கொண்டு அகத்தியர் வில்வலனையும் தன தவவலிமையினால் அழித்தார். இந்த இரு அரக்கரையும் கொன்ற பாவம் தீர மணிமுத்தா நதியில் நீராடி அம்மையப்பரை தரிசித்துத் தன் பாவம் நீங்கப்பெற்றார.

உரோமச முனிவர் எதிரிலே பிசாசின் உருவம் கொண்ட ஒருவன் தோன்றினான். யாரெனக் கேட்ட அவரிடம் ''ஒரு பெரியவரை இகழ்ந்ததால் இவ்வுருவம் கொண்டேன்'' என்றான். உரோமச முனிவர் அவனை மணிமுத்தாற்றில் நீராடச் செய்துபாப விமோசனம் பெறச் செய்தனர்.

பிரமதேவனிடம் முனிவர்கள் கலியுகத்தின் கொடுமை (நாம் வாழும் யுகந்தான்)யைக் கூறி முறையிட்டனர்.

''உத்தம குணமும் விட்டனர் யோகமும் விட்டார்
சித்தி எட்டையும் விட்டனர் செபங்களும் விட்டார்
புத்தி மேற்புலன் போகலால் பொறுமையும்
விட்டார்
முத்திதன்னிலும் குடும்பம் நன்றென்பர் முனிவர்''

இப்படலத்தில் இன்று நடக்கும் பல நேர்மையற்ற செயல்கள் கூறப்பெறுகின்றன. புராண நூலைப் பூராவும் படித்து நம்மைத் திருத்திக் கொள்ளுவது தான் உய்யும் வழி. இத்தகைய கலியின் கொடுமை ஒன்றுமே இல்லாத இடம் விருத்தாசலம் என்வும் இப்பதியின் சிறப்பு போற்றப்படுகிறது.

''பழமலைப்பதியாகிய கலியிலாப்பதியின்
முழுதும் வித்தையும் சித்தியும் முத்தியும் உண்டு
செழியபூ சையாற் சிருட்டியாம் பெற்றனம்ஆங்கே
வழுவில் மாயனும் வஞ்சரை வெல்வரம்
பெற்றான்''

''படைப்புத் தொழில் செய்வதற்கு எனக்கும், காக்கும்தொழிலைச்செய்வதற்குத் திருமாலுக்கும், மற்ற தேவர்கள் சக்தி பெறுவதற்கும் காரணம் பழமலை எனும் பதியே. தேவர்கள் மணிமுத்தாற்றில் மூழ்கி அம்மையப்பரை வணங்கி உயர்வு பெற்றனர்.'' எனக் கூறுகிறார் பிரமதேவர்.

அகத்தியர் மூலம் பழமலையின் பெருமையை அறிந்த சுவேதன் என்ற அரசன் சுவேதமுனி எனப் பெயர் பெற்றுச் சிறப்புடன் விளங்கினான்.

தான தருமம் முதலானவை செய்து இறைவனை அடைவது தலையால் நடந்து செல்வது போலாகும். அப்பெருமானது திருக்கதைகளைக் கேட்டு முக்தியடைவது கால் நடையாகச் செல்வது

வாராய் நாவே! கேசவனை ஸ்தோத்திரம் செய்

கண்களே! கண்ணனைக் கண்டு அனுபவியுங்கள்

கால்களே! எம்பெருமான் திருக்கோயிலுக்குச் செல்லுங்கள்

மூக்கே! முகுந்தனுடைய திருவடிகளில் சமர்ப்பித்த துளசியை நுகரு

தலையே! எம்பெருமானை வணங்கு!

—ஆழ்வார்கள் அருள்வாக்கிலிருந்து

போலாகும். சிவபூசை செய்து அடைவது பறந்து சென்று முத்தியடைவதை ஒக்கும். சிவனடியாருக்குச் சேவை செய்து முத்தியடைவது மனோ வேகமாக அடைவதையொக்கும் என்கிறார் இப் புராண ஆசிரியர். சிவபூசையின் பெருமை இவ்வாறு பேசப்படுகின்றது.

விபூதி என்னும் திருநீற்றின் பெருமையைக் கூறுகிறார். நம் பாவங்களைச் சுட்டுச் சாம்பலாக்குவதால் அதற்குத் திருநீறு எனப் பொருள் கூறுகிறார்.

''நீறுபுனைவார் வினையை நீறு செய்தலாலே
வீறு தனிநாமமது நீறென விளம்பும்
சிறுநரகத்துயிர்செலாவகை மருந்தாக்
கூறுடைய தேவிகையில் முன்னிறை கொடுத்தான்''

என்றபடி இறைவன் அம்மைக்கு விபூதியளித்த அழகு பேசப்படுகிறது.

சிவபெருமான் தனது அடியார்களின் துயரம் கண்டு கண்ணீர்விட அதுவே ருத்திராக்கமாயிற்று. (உருத்திரன் அக்கம்-கண்) கருணையின் உருவமான ருத்திராக்கத்தைத் தலையில் தரித்துக்கொண்டு அதன்கீழே மூன்றுபட்டையாகத் திருநீறு தரிக்கிறோம். கருணையின் கீழ் நேர்மைஎனும் தருமம் விளங்குவதாய் பொருள். தருமம் வெண்மையானது. மனத்தில் தவறு செய்யக்கூடிய எண்ணங்களைக் கொள்ள மாட்டேன் என்ற உள்ளத்தின் அடையாளமே உண்மை. வாயினால் பொய் சொல்லமாட்டேன் என்பது வாய்மை. உடலினால் குற்றம் செய்யமாட்டேன் என்பது மெய்மை. கருணைக்கு முதலிடம் கொடுத்த சைவம் உண்மைக்கு இரண்டாவது இடம் கொடுக்கும் என்பது குறிப்பு.

இனி விருத்தாசலத்திலுள்ள கோபர்வதத்தின் வரலாறு இந்நூலில் பின்வருமாறு கூறப்படுகிறது.

தாருகா வனத்து முனிவர்களின் தவநிலையையும் அவர்தம் மனைவியரின் கற்பினையும் பரிசோதிக்கச் சிவபெருமான் பிட்சாடனராகவேடம் பூண்டு, திருமாலை மோகினி உருவம் கொள்ளச் செய்து புறப்பட்டபோது, அம்மை இறைவனை விட்டுத் தனியாக இருக்க அஞ்சித் தயங்கினார். சிவபெருமான் அம்மைக்கு ஆறுதல் கூறி நந்தி தேவரைக் காவல் வைத்துச் சென்றனர். தானிருந்த நந்தவனத்தில் ஒரு சிவலிங்கத்தைக் கண்டு மகிழ்ந்த அம்மை அதனை வழிபடலானார். கங்கையும் ஒரு புனித நீருள்ள ஒரு நீர்நிலையாக அங்கு வந்தனள். நந்தி தேவரின் பெயரால் அது கோபர்வதம் எனப்பெயர் பெற்றது. அப்பொழுது தாருகாவனத்தினின்றும் திரும்பிய சிவபெருமான் அது கொடிய பாவங்களை நீக்கிப் புனிதமாக்கும் தலமாக விளங்க அருள்புரிந்தார். துர்விருத்தன் என்ற கொடிய பாவி இங்கு வந்து தன் பாவம் நீங்கப் பெற்றுப் புனிதனானான். பிருடி எனும் நல்லோன் நன்மையடைந்தான்.

சசிவன்னன் என்ற ஒரு பாவி அவனுக்கு நரகம்தான் இடம். அவன் இங்கு வந்துவிடுவானோ என நரகம்கூட நடுங்கியது என்றால் (நரகமும் வருவனென்று நடுங்கிட தொடங்கிற்றம்மா) அவன் எத்தகைய பாபியாய் இருக்க வேண்டும். அவன் கூட கோபர்வதம் வந்து தரிசித்துப் புனிதனானான். சுவகை என்னும் கொடிய வேசியும் ஒரு சிவயோகியின் மூலம் கோபர்வதத்தின் பெருமை கேட்டு வழிபட்டு நற்கதிபெற்றாள்.

விருத்தாசலமும் அதைச் சுற்றியுள்ள தலங்களும் நாம் நடனம் புரியும் சிதம்பரம் என்னும் தில்லையும் ஒன்றே என இறைவனே கூறினார் என்றால் அதன் பெருமையை என்னவென்பது?

''முன்திருமாலுக்கு இந்த முதுகுன்றில் உபதேசித்து
மன்றிலே ஆடல்செய்யும் வழக்கினால் மன்றும் குன்றும்
ஒன்றென அறிந்தோமன்றி உயர்மன்றில் திருக்கூத்தாடி
குன்றிலே இருப்போம் என்ற கொள்கையும் இதனால் கண்டோம்''

இத்தகைய பழமலையெனும் விருத்தாசலத்திலுள்ள விருத்தாசலேசுவரரையும், பெரிய நாயகி எனும் விருத்தாம்பிகையையும் வணங்கிப் பேரானந்தப் பெருவாழ்வு வாழ்வோமாக!

திருச்சிற்றம்பலம்.

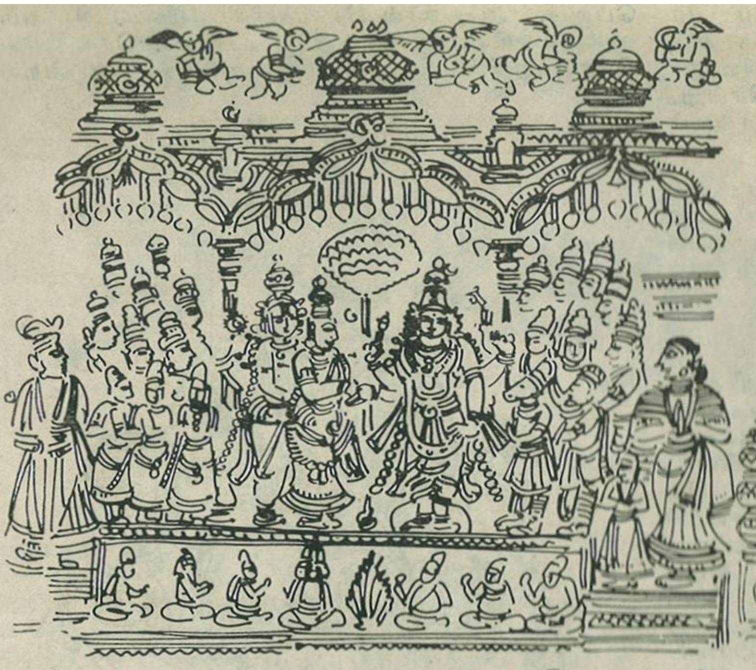

மதுரை மீனாட்சி

புலவர் ச. சோமசுந்தரம், எம்.ஏ., பி.எட்.,

[சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி]

கண்ணொளி வழங்கிய கருணை

அமைச்சர் நீலகண்ட தீட்சதரின் வேண்டுகோள்படி திருமலை நாயக்கர் வசந்த விழாமண்டபத்தைக் கட்டினார். உள் மண்டபத்தூணில் சுந்தரமூர்த்தி ஆச்சாரி என்பவர் திருமலைமன்னன், அவருடைய மனைவியர் சிலைகளை வடித்துக் கொண்டிருந்தார். அப்போது அரசியின் உருவத்தில் பெருந்தொடையில் ஊனம் ஏற்பட்டது. எவ்வளவு கவனமாகச் செதுக்கியும் செப்பனிட முடியவில்லை. அப்போது அங்குவந்த அமைச்சர்ஊனம் அப்படியே இருக்கட்டும் என்று ஆணையிட்டுச் சென்றார். அரசியின் பெருந்தொடையில் சிலையில் ஊனம் ஏற்பட்ட இடத்தில் தழும்பு ஒன்று இருந்தது. திருமலை மன்னனுக்கு மட்டுமே தெரிந்திருக்க வேண்டிய மறைவான செய்தியை அமைச்சர் எங்ஙனம் அறிந்தார்? என்று அரசன் ஐயம் கொண்டான். குற்றமொன்றும் தாம் செய்யாத போது கொற்றவன் ஐயம்உற்றதை உணர்ந்து அன்னை அங்கயற்கண்ணியை வேண்டி, சூடத்தைக் கொளுத்தித் தன்னிரு கண்களிலும் வைத்துக் குருடாக்கிக் கொண்டார். செய்தி மன்னருக்கு எட்டவே மிகவும் வருந்தித் துன்புற்றான்..அன்னையின் திருவருளால் மீண்டும் கண்ணொளியை அமைச்சர் பெற்றார். அன்னையின் அருட் திறம் கண்டு ஆனந்த பேருவகையோடு நன்றி பெருக்கோடு போற்றி வழிப்பட்டார்.

பத்திரகாளியின் திருவருள்

கி.பி. 1756-ல் முகமதிய பக்கிரி, மீனாட்சி சுந்தரேசர் திருக்கோயில் இராஜ கோபுரத்தில், கோபுர மேடையில் பலர் தடுத்தும் கேளாமல் மசூதி ஒன்று கட்டத் தொடங்கினான். மதுரை மக்கள் மனம் கலங்கி அன்னை மீனாட்சியின் அருளை வேண்டினர். அன்னையின் அருள் கம்பத்தடி மண்டபத்திற்குக் கிழக்குப் பக்கம்உள்ள பத்ரகாளியின் மூலம் வெளிப்பட்டது. பத்ரகாளியம்மன் கண்களிலிருந்து இரண்டு நாட்கள் இரத்தம் தொடர்ந்து வெளிப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. இந்த அற்புதத்தைக் கண்ட பக்கிரி பள்ளிவாசல் கட்டுவதை நிறுத்திக் கொண்டான்.

பண்டிதருக்குப் பணிவிடை

பண்டிதரான வேம்பத்தூர் பரம்பரையைச் சார்ந்த ஒருவர் அரசுப் பணியாளராகச் சமையல் பணியில் ஈடுபட்டனர். அவர் ஒருநாள் அம்பிகை மீனாட்சி மீது பாடல்களை மனமுருகிப் பாடிக் கொண்டு தம் பணியை மறந்திருந்தார்

ஆகவே அரசனின் தண்டனையிலிருந்து தன் பக்தன் தப்ப அன்னை மீனாட்சியே அவர் செய்ய வேண்டிய பணிகளைச் செய்து அர்த்தசாமப் பூசைக்கான நிவேதனங்களைத் தயாரித்து வைத்திருந்தாள் என்பது கர்ண பரம்பரைச் செய்தியாகப் பேசப்பட்டு வருகிறது.

ஆங்கிலேயரின் அன்பு காணிக்கை

இற்றைக்கு 170 ஆண்டுகட்கு முன்னர்மதுரை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவராக ரோஸ்பீட்டர் என்னும் ஆங்கிலோ கிருத்துவர் நீதி தவறாது நேர்மையான முறையில் மக்கள் நலங் கருதியே ஆட்சி செய்து வந்ததால் 'பீட்டர் பாண்டியன்' என்றே மக்கள் இவரை அழைத்தனர். பிறப்பால் கிருத்துவரே ஆயினும் அன்னை மீனாட்சியின் பால் அளவு கடந்த பக்தியுடையவர்.

ஒருநாள் நள்ளிரவில் இடிமின்னலுடன் பெரு மழை பெய்து கொண்டு இருந்தது. ரோஸ் பீட்டர் அப்போது தம மாளிகையின மாடியில் ஒரு கட்டிலில் அயர்ந்து தூங்கிக் கொண்டிருந்தார்.

அப்போது ஒரு சிறுமி துரையின் கட்டில அருகே வந்து கையைத் தட்டி ஆழ்ந்த உறக்கத்தில் இருந்த ஆட்சியாளரை எழுப்பிவிட்டு மிக விரைவாகக் கீழே இறங்கி ஓடினாள.

ரோஸ் பீட்டர் திடுக்கிட்டெழுந்து சிறுமியைப் பின்தொடர்ந்து கட்டிடத்திற்கு வெளியே ஓடினார். அடுத்த வினாடியிலேயே இடிந்துவிழுந்து மாடி சரிந்து தரைமட்டம் ஆவதையும், தாம் படுத்திருந்த கட்டில் முறிவதையும் கண்டு அதிர்ச்சி அடைந்தார். அந்த சிறுமி கோயிற் கோபுரத்துக்குள் நுழைவது போன்ற காட்சி அவருக்குத் தோன்றியது. அன்னையே தன்னைக் காப்பாற்றியதாகக் கருதிக் காணிக்கை வழங்க விரும்பினார்.

28 தோலா எடையில் 412 சிவப்பு கற்களும், 80 பச்சை வைரமும் 72 மரகத கற்களும் நான்கு முத்தும், நான்கு நீலமும், நானகு வைடூரியமும் பதிக்கப் பெற்ற இரண்டு மிதியடிகளைச் செய்து, அன்னையின் இரு திருவடிகளையும் தாங்கும் வண்ணம் செய்து காணிக்கை அளித்தார்.

ஓய்வு பெற்ற பிறகும் மதுரையிலேயே தங்கி மீனாட்சி அம்மனின் அருளை நன்றிப் பெருக்குடன் போற்றினார். மீனாட்சி அம்மனின் கோபுரத்தை பார்த்த வண்ணமே அவரது உடல் கல்லறையில் அடக்கம் செய்யப் பெற்றுள்ளது.

தங்கத்தாம்பளத்தில் அருட்பிரசாதம்

அமராவதி புதூர் வயினாகரம் நாகப்ப செட்டியார் அன்னை மீனாட்சியிடம் அளவுகடந்த பக்தியை உடையவர். பல திருப்பணிக்களுக்காக இருபத்தைந்து இலட்சம் ரூபாய் செலவிட்டவர். மொட்டைக் கோபுரத்தை முழு கோபுரமாக்கிய வர். உழவாரப் படைகொண்டு நாவுக்கரசரைப் போல உள்ளன்போடு ஆலயத்தைத் தூய்மை படுத்தியவர். நின்றாலும், இருந்தாலும், கிடந் தாலும், அன்னையை எண்ணியவராகவே இருப் பார். 1877-ல் குடமுழுக்கு நடத்தி இரண்டு தங்கக் குடங்களை இக் கோயிலுக்கு வழங்கியவர். அன்னையின் பிரசாதத்தை மட்டுமே இரவு உணவாக உட்கொள்ளும் வழக்கம் உடையவர்.

ஒருநாள் சொந்த வேலையாக மாட்டு வண்டியில் 30 மைலுக்கு அப்பால் உள்ள ஒரு ஊருக்குச் சென்றவர் இரவில் அங்கேயே தங்க நேர்ந்தது. அன்னையின் பிரசாதம் கிடைக்காமையால் பலர் உணவு வழங்க விருப்பம் தெரிவித்தும் ஏற்காமல் பட்டினியாகப் படுத்துறங்கினார்.

நள்ளிரவில் அழகிய பெண் குழந்தை ஒன்று தங்கத் தாம்பாளத்தில் அன்னையின் பிரசாதம் ஏந்தியவாறு வந்து நாகப்பரிடம் கொடுத்தது. பின் மறைந்தது.

அன்னையின அருளாற்றலையும், தாம் இருக்கும் இடம் தேடி வந்ததையும் நினைத்து நினைத்து உணர்ந்து உணர்ந்து நெகிழ்ந்து நெகிழ்ந்து அன்பே நிறைந்து நிறைந்து ஊற்றெழும கண்ணீர் அதனால் உடம்பு நனைந்து நனைந்து அரற்றுகின்றார். ''இனி இது போன்று அன்னைக்குத தொல்லை கொடுக்க மாட்டேன்'' என உறுதிக் கொண்டு வைகறைப் பொழுதில் ஆலயத்தை அடைந்தார்.

அப்பொழுது ஆலய கருவறையில் முதல் நாள் வைத்துப் பூட்டப்பட்ட தங்கத் தாம்பாளத்தைக் காணவில்லை என்று தேடுகினறார்கள். திரு நாகப்பச் செட்டியார் நடந்த நிகழ்ச்சியைக் கூறித் தம்மிடமிருந்த தங்கத் தாம்பாளத்தை அர்ச்சகரிடம் கொடுத்தார்.

தாம் எடுத்துக் கொண்ட உறுதிப்படியே தம் மனைவி இறந்தபோதும்கூட மதுரையை விட்டுச் செல்லாமலே இருந்து மதுரை மண்ணுக்கே தம்முடைய உடலைச் சொந்தமாக்கினார்.

முக்கிய விழாக்கள்: இத்தகைய அருள்மிகு அன்னை மீனாட்சி அம்மனுக்குத் திங்கள்தோறும் வைரகிரீடம் அணிவிக்கும் நிகழ்ச்சி நடைபெற்று வருகிறது.

வெள்ளிக் கிழமை அம்மனுக்குரிய சிறப்பு நாளாகும். சுக்கிரவார அம்மன் ஊஞ்சல் மண்டபத்திற்கு வரும் நிகழ்ச்சி நடைபெறுகிறது. நலுங்கு பாட்டுப் பாடித் தீபாரதனை நடை பெற்ற பின் இந்த அம்மன் பள்ளியறை திரும்பும். சித்திரைத் திருவிழாவின் எட்டாம் நாள் மீனாட்சி அம்மனுக்குப் பட்டாபிஷேக விழா நடைபெறும். ஆறு கால் பீடங்களில் மீனாட்சி அம்மனுக்குக் கிரீடம் சாற்றிக் கையில் செங்கோல் கொடுத்தபின் ஆலயத் தக்கார் அல்லது அறங்

காவலர் குழுத் தலைவர் அம்மனிடமிருந்து மேற்படி செங்கோலைப் பெற்று அனைத்து மரியாதைகளுடன் அம்மன் கோயிலிருந்து புறப் பட்டு சுவாமி கோயில் இரண்டாம் பிரகாரம் வழியாக வலமாகக் கொண்டு வந்து மீண்டும் மீனாட்சி அம்மன் திருக்கரத்தில் சேர்ப்பார்.

மறுநாள் திக் விஜய விழாவும் பத்தாம் நாளில் மீனாட்சி சுந்தரேஸ்வரர் திருமண விழாவும் நிகழ்கின்றன.

இக்காட்சிகளைக் கண்டு களிக்க இறையருள் பெற எண்ணற்ற மக்கள் கூட்டம் கடலலை போல் மோதும்.

முடிவுரை: ஏழை எளியவர்கள் குங்குமத்தைக் கொடுத்து அர்ச்சனை செய்து அன்னையை வணங்குகின்றனர். அஷ்டோத்ர, சகஸ்ரநாம, அர்ச்சனைகள் செய்து வழிபடுகின்றனர். அம்மனுக்கு மலர் மாலைகள் அணிவித்தும் பச்சைப் புடவையை அணிவித்தும் லட்சார்ச்சனையும் செய்து வணங்குகின்றனர். பால், இளநீர், பன்னீர், தேன், சந்தன அபிடேகங்கள் செய்து அன்னையின் அருள் வேண்டி வழிபாடு செய்கின்றனர். பஞ்ச தீப ஆராதனை, தங்கக் கவசம், வைரக் கிரீடம் சாத்துபடி செய்தும் வழிபடுகின்றனர். உள்ளன்போடு நெஞ்ச கனக்கல்லு நெகிழ்ந்துருகி அன்னையை வழிபடுவோர்கள் வேண்டிய வேண்டி யாங்கு பெறுகின்றனர். நாமும் அன்னையின் திருவடித் தாமரைகளைத் தொழுவோமாக!

திருமுறைகளில் நடராஜர் நடனம்

நடராசன் அடிமை

ஒன்பதாம் திருமுறை

''திரு'' என்ற சொல் சைவர்கட்குச் சிவபெருமானையே குறிக்கும். அப்பர் பெருமான் இறைவனைத் ''திருவே'' என அழைத்துப் பாடியதே இதற்குச் சான்றாகும். இத்தகைய திருவான சிவபெருமானைத் திருமாளிகைத் தேவர் பாடிய பாடல்களில் திருவிசைப்பா என்ற நூல் ஒன்றாகும். அவனருளிருந்தால் தான் அவனை வணங்க முடியும். 'அவனருளாலே அவன்றாள் வணங்கி' என மணிவாசகப்பெருமான் கூறியதை மெய்ப்பிப்பதுபோல ''நான் உன்னைப்பாடும்படி அருள்வாய்-விளம்புமா விளம்பே-வணங்குமாறு செய்வாய்-பணியுமா பணியே, உன்னை அடியேன் நினைக்குமாறு நினைத்தருள்க-நினையுமா நினையே''என யாவற்றுக்கும் இறைவனருளை வேண்டுகிறார்.

''உயர்கொடியாடை'' என ஆரம்பித்து இறைவனது திருவடியிலிருந்து திருமுடிவரை வர்ணித்தார். நான் பாடிய பாடல்களில் குற்றங்களிருக்கலாம் அல்லது உன்னைச் சுற்றிப் பேய்களிருக்க நீ ஆடுகின்றாய் என நான் பாடியது குற்றமாயிருக்கலாம். சிவனடியார்கள் பேய்களல்ல. உலகத்தவர் வெறுக்கும் பேய்வடிவம் வேண்டுமெனக் காரைக்காலம்மையார் கேட்டுப் பெற்றார். இத்தகைய பக்தி நிறைந்த பூத கணங்கள் என் புன்மையான சொற்களைப் பொறுத்தருள வேணும்'' என வேண்டிப் பாடுகிறார்.

''காமனைக் காலன் தக்கன் மிக்கெச்சன்
படைக் கடைக் கணித்தவன் அல்லாப்
பேய்மனம் பிறிந்த தவப்பெருந்தொண்டர்
தொண்டனேன்! பெரும்பற்றப்புலியூர்ச்
சேமநற்றில்லை வட்டங்கொண்டாண்ட
செல்வ! சிற்றம்பலக் கூத்தா!
பூமலரடிக் கிழ்ப்புராண பூதங்கள்
பொறுப்பர் என் புன் சொலின்
பொருளே!''

இப்பெரியார் தில்லை மூவாயிரவரை ''செல்வர் மூவாயிரவர் செழுஞ்சோதி அந்தணர்'' என்றும் ''தெய்வ வாய்மொழியார் திருவாளர் மூவாயிரவர்'' என்றும் சிறப்பித்துப் பேசுகிறார். ''தில்லை நாயகனிடத்தும் அவனடியாரிடத்தும் அன்பு காட்டாதவர் இழிவானவர்கள். அத்தகையவரைக் காணுதலும் அவருடன் பேசுவதும்கூட இழிவு'' என்கிறார்.

பிறவியான கடலில் நீந்தும் எனக்கு என்னுடன் பிறந்த ஐம்புலன்களான ஐவரும் பகை. அஞ்சேல் என அருளும் தில்லை நாயகன் தான் துணை என்கிறார் கருவூர்த்தேவர்.

''எம்பெருமானே! அமரருலகத்தை நீ ஆளாதே உன் அடியவர்களான கண்ணப்பர்,கணம்புல்லர் முதலானவருக்கு அளித்தனை. மூவாயிரவருடன் ஆடல் புரியும் தில்லையே உனக்கு உவந்தது போலும்! தில்லையிலிருந்து அடியாருக்கு அமருலகம் அளிக்கின்றாய் என்றால் அமருலகத்தைக் காட்டிலும் தில்லை சிறப்புடையது போலும் என்கிறார் பூந்துருத்தி நம்பி காடநம்பி.

''மூவாயிரவர் தங்களோடு முன்னரங்கேறி
நின்ற
கோவே! உன்றன் கூத்துக்காணக் கூடுவதென்று
கொலோ''

எனத்தில்லைக் கூத்தனைக் காணவேண்டுமென்ற வேட்கையை வெளியிடுகிறார் கண்டராதித்தர்.

''வாழைப் பிஞ்சும் வேப்பிலையும் கசந்த போதிலும் அவற்றையும் உண்பர் மக்கள். அது போல் என்னையும் ஏற்றருள்க'' எனத் தில்லை நாயகனை வேண்டுகிறார் வேணாட்டடிகள்.

திருமாளிகைத் தேவரைப்போல் திருவாலி அமுதனார் என்ற பெரியவரும் இறைவனது அடிமுதல் முடிவரை வர்ணனை செய்து பாடியுள்ளார்.

வைணவம் மாதிரி சைவத்திலும் சிவபெருமானுக்குப் பல்லாண்டு பாடியுள்ளார் சேந்தனார். ''உபமன்யு என்ற குழந்தை பால் வேண்டுமென்று அழ, பாற்கடலையே அழைத்துக் குழந்தைக்கு அளித்தார். திருவீழிமிழலையில் திருமால் ஆயிரம் தாமரைகள் கொண்டு பூசிக்கும் காலத்து ஒரு தாமரை குறைய, தன்கண்ணையே பிடுங்கி இறைவனை அருச்சித்தார். திருமாலின் பக்தி கண்டு மகிழ்ந்த இறைவன் சக்கராயுதமளித்தனர். இத்தகைய பெருமான் தில்லை அவாழ்ந்தணர்களால் பூசிக்கப் பெற்று விளங்கும் தன்மை கண்டுமகிழ்ந்து பல்லாண்டு கூறுவோமென்கின்றார்.

''பாலுக்கு பாலகன் வேண்டி அழுதிடப்
பாற்கடல் ஈந்தபிரான்:
மாலுக்குச் சக்கரம் அன்றருள் செய்தவன்
மன்னிய தில்லை தன்னுள்
ஆலிக்கும் அந்தணர் வாழ்கின்ற சிற்றம்
பலமே இடமாப்
பாலித்து நட்டம் பயில்வானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே!''

பத்தாம் திருமுறை

திருமூலரின் திருமந்திரத்தில் திருக்கூத்து தரிசனம் புளி கண்டவருக்கு நாவில் நீர் ஊறுமாப் போல் கண்களில் ஆனந்தக் கண்ணீர் சுரக்க வைக்கும் காட்சி என்கிறார்.

''புளிகண்டவர்க்குப் புனலூறு மாபோற்
களிக்கும் திருக்கூத்து ந கண்டவர்க்கெல்லாம்
துளிக்கும் அருட்கண்ணீர் சோர்நெஞ்சுருக்கும்
ஒளிக்குள் ஆனந்தத் தமுதூறும் உள்ளே''
திருக்கூத்தின் பெருமையை எவரும் உரைக்க முடியாது என்கிறார்.

''மாணிக்கக் கூத்தனை வண்தில்லைக்கூத்தனைப்
பூணுற்ற மன்றுட் புரிசடைக் கூத்தனைச்
சேணுற்ற சோதிச் சிவானந்தக் கூத்தனை
ஆணிப்பொற் கூத்தனை யாருரைப்பாரன்றே''
இறைவன் ஆடஉலகமே ஆடும் என்றார்.

''வேதங்களாடமிகு ஆகமமாடக்
கீதங்களாடக் கிளரண்டம் ஏழாட
பூதங்களாடப் புவனம் முழுதாட
நாதங் கொண்டாடினான் ஞானானந்தக்
கூத்தே.''

பதினோராம் திருமுறை

இறைவனிடம் தனக்கு உலகோர் பயந்து வெறுத்து ஒதுக்கும் பேயுருவேண்டுமென்று கேட்டுப் பெற்ற காரைக்காலம்மையார் கயிலை மலையைக் காலால் மிதிக்க அஞ்சித் தலையால் நடந்து சென்று 'அம்மையே' என்று அழைக்கப் பட்டவர். ''இறைவனே! என்றும் நீர் ஆடும் போது அந்த தரிசனம் கண்டு கொண்டு உமது பக்கத்திலேயே இருக்க வேண்டும்'' என்றார். ''அறவா! நீ ஆடும்போது உன் அடித்தலத்து இருக்க'' எனறார். திருவாலங்காட்டில் இறைவனைத் தரிசித்துப் பேரானந்தம் பெற்று''அங்கம் குளிர்ந்து அனலாகும் எங்கள் அப்பன் இடம் திருவாலங்காடே'' எனத் திருவாலங்காட்டு மூத்த திருப்பதிகம் பாடியருளினார். அம்மையின் அற்புதத் திருவந்தாதி என்னும் நூல்மிக அழகானது. ''பெருமானே! உமதுகையில் சிவந்தநெருப்பைச் சுமந்து ஆடுகின்றீரே! நெருப்பைச் சுமந்ததால் கைசிவந்ததா? அன்றி சிவந்த உமது திருக் கையால் தூக்கியதால் அந்தத் தீ செந்நிறம் அடைந்ததா?''

''அழலாட அங்கை சிவந்ததோ? அங்கை
அழகால் அழல் சிவந்தவாறோ-கழலாடப்
பேயாடு கானிபிறங்க அனலேந்தித்
தீயாடுவாய்! இதனைச் செப்பு!''

என வினோதமாகக் கேட்கிறார்.

ஐயடிகள் காடவர்கோன் நாயனார் அருளிச் செய்துள்ள சேத்திர வெண்பாவின் முதற்பாடலே தில்லையைப் பாடுகின்றது. ''வாழ்ந்த இளமை போய்விட்டது. உற்றாரும் மற்றோரும் உதாசீனம் செய்ய ஆரம்பித்துவிட்டனர். மூப்பும் வந்து விட்டது. உடம்பு அச்சுமுறிந்த தேர் போல் ஆவதன்முன் திருச்சிற்றம்பலம் சேர்வோம்'' என்கிறார்:

''ஓடுகின்ற நீர்மை ஒழிதலுமே; உற்றாரும்
கோடுகின்றார் மூப்பும் குறுகிற்று-நாடுகின்ற
நல்அச்சுஇற்று அம்பலமே நண்ணாமுன்
நன்னெஞ்சே
தில்லைச் சிற்றம்பலமே சேர்''.

சேரமான் பெருமாள் நாயனார் தினமும் தன் பூசை முடிந்தவுடன் அவருக்கு இறைவனின் திருவடிச் சிலம்பின் ஓசை கேட்கும். ஒரு நாள் கேட்கவில்லை. ''சுந்தரமூர்த்தியின் பாடலைக் கேட்டு இன்புற்று அந்த மயக்கத்திலிருந்தோம். அதனால் சிலம்பொலி காட்டச் சிறிது தாமதமாயிற்று'' எனக்கூறி இறைவன் தனது சிலம்பொலி கேட்பித்தார். இது கேட்ட சேரமான் பெருமாள் தில்லைக்கு வந்து இறைவனைத்தரிசித்து மகிழ்ந்து பொன்வண்ணத் தந்தாதி என்று நூறு பாடல்கள் பாடினார். பொன்வண்ணம் என்ற சொல்லில் ஆரம்பித்துப் பொன்வண்ணம் என்ற சொல்லுடன் முடிகிறது. ''இறைவனது திருமேனி சூரியன்'' போன்றுளது. சூரியனைச் சுற்றித் திகழும் கிரணங்கள் போல் சடைக் கற்றைகள் அமைந்துள்ளன. அதன் கீழுள்ள இருள்போ லுள்ளது நீலகண்டம். இருண்ட கண்டத்தின் கீழ் வெண்மேகம் போன்றுள்ளது அப்பெருமானின் திருஉடலில் உள்ள வெண்ணீறு.

''விரிகின்ற ஞாயிறு போன்றது
மேனி: அஞ்ஞாயிறு சூழ்ந்து
எரிகின்ற செங்கதிர் ஒத்தது
செஞ்சடை; அச்சடைக்கீழ்
சரிகின்ற காரிருள் போன்றது
கண்டம்:அக்காரிருள்கீழ்
புரிகின்ற வெண்முகில் போன்றதால்
எந்தை ஒண்பொடியே''

இம்மாதிரி அழகிய கற்பனைகள் நிறைந்த நூல் பொன்வண்ணத்தந்தாதி.

பதினோராம் திருமுறையில் பட்டினத்தாரின் நூல்கள் சில காணப்படுகின்றன. அவற்றில் சிதம்பரத்தலம் பற்றிக் கோயில் நான்மணி மாலை என்ற நூல் கற்பனை வளங்களுடன் அழகாக உள்ளது.

வெண்கொற்றச் சடையின் கீழ் சிம்மாதனத் திலிருந்து அரசனாக வாழ்வதைக் காட்டிலும், தில்லை நாயகனின் அடியாருக்கு ஏவல்செய்து, பிச்சை எடுத்து வாழ்வது மேலானது என்கிறார்.

''அபு பென் ஆடம்'' என ஆங்கிலத்தில் ஒரு கதை உண்டு. ஒரு பக்தனுடைய வீட்டில் ஒரு நாள் இரவில் தேவதூதனொருவன் ஏதோ எழுதிக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டு, பக்தன் ''என்ன எழுது கிறாய்? எனக் கேட்க ''இறைவன் மீது அன்பு செலுத்தும் அடியார்களின் பெயரை எழுதுகிறேன்'' எனப்பதில் வந்தது. உடனே பக்தன் ''ஐயா!

எல்லா பக்தர்களுடைய பெயரையும் எழுதியபின் கடைசிப் பெயராக என் பெயரை எழுதிக் கொள்ளுங்கள் என வேண்டினான். தேவதூதன் மறைந்தான்.

மறுதினமும் தேவதூதன் அதே மாதிரி காட்சியளிக்க, பக்தன் இன்று என்ன எழுதுகிறீர்கள்? எனக் கேட்க தேவதூதன் ''கடவுள் யார் யார் மீது அன்பு செலுத்துகிறார் என்பதை எழுதிக் கொண்டிருக்கிறேன்'' என அப்புத்தகத்தைக் காட்ட பெனாடம் என்ற அந்த பக்தனுடைய பெயர் முதலில் எழுதப்பட்டிருந்தது!

பட்டினத்தார் இறைவனிடம் ''உன் திருமணத்திற்கு எவ்வளவோ தேவர்கள் வந்து போயிருப்பார். உன் திருவடிகளில் அறுகு சாத்தி வணங்கித் தங்கள் பெயர்களை ஒரு புத்தகத்தில் எழுதிச் சென்றிருப்பார்கள். அப்பெயர்களுடன் அடியேன் பெயரையும் சேர்த்து எழுதியருளுக'' எனக் கேட்கின்றார். ''உரிமையிற்பாடித் திருமணப்பந்தருள்-அமரர்முன் புகுந்து அறுகு சாத்து-நின்தமர் எழுதியவரி நெடும்புத்தகத்து என்னையும் எழுத வேண்டும்'' எனக் கேட்கிறார்.

வாழ்க்கை என்பது அழிவை நோக்கிச் செல்லும் பயணம் என உருவகித்து, தில்லை நாயகனின் திருவடியான நற்கரையை அடைய, அப்பெருமானுடைய அருளான கயிறு போட்டு இழுத்துச் செல்லுமாறு நயம்பட வேண்டுகின்றார்.

பட்டினத்தார் திருப்பாடல் திரட்டு என்ற நூலில் கோயில் திருஅகவல் என மூன்று அகவல்கள் காணப்படுகின்றன. தில்லை நாயகனான சிவ பெருமானின மீது பக்தியை உண்டாக்குவனவாக அமைந்துள்ளன.

இளமை, செல்வம், உடல் இவை நிலையாதவை. நான் எனது என்ற செருக்கை விட்டு, நெக்குருகிச் சிற்றம்பலவனை நினைந்து உய்யுமாறு அறிவுறுத்துகிறது முதல் திரு அகவல்.

இறைவனே! நீர்மேல் எழுத்துப் போன்று நிலையாத இவ்வுடலை, ஐம்புலன்கள்,, பெண்ணாசை முதலானவற்றில் கொண்டு சேர்ப்பதைத் தடுத்து உன் திருநடனதரிசனம் அளித்தருள வேண்டும் எனக் கேட்கின்றது இரண்டாவது திருஅகவல்.

விடமுண்டு உலகைக் காத்தது, காலனைக் காலால் உதைத்து மார்க்கண்டனைக் காத்தது, போன்ற கருணை செயல்களைச் செய்தருளிய பெருமானே! கனவான இவ்வாழ்வையும், நிலையாத இவ்வுடலையும் நான்நீக்கும் நேரத்தில் உன்திருவடியை எனக்குக் கதியாக அருளவேணும் எனக் கேட்கின்றது மூன்றாவது திரு அகவல்.

பட்டினத்தார் திருப்பாடல் திரட்டில் காணப்படும் பாடல்கள் எளிமையாகவும், அதே நேரத்தில் பல உண்மைகளை அறிவுறுத்தி ஞானமடைய உதவுவனவாகவும் அமைந்துள்ளன. மரணமடைந்தவன் மீது மற்றவர்கள் வீழ்ந்து அலறிப் புலம்புவதை (செத்த பிணந்தனைக் கண்டு இனிச் சாம்பிணம் கத்துது) இனிமேல் சாகப்போகிறவர்கள் கத்துகின்றார்களே என இரக்கமும் நகைச்சுவையும் தோன்றக் கூறுகிறார். அரசனானாலும் ஆண்டியானாலும் கடைசியில் ஒருபிடி சாம்பல்தானே! ''முடிசார்ந்த மன்னரும் மற்றுமுள்ளோர்களும் முடிவில் ஒரு பிடி சாம்பலாவர்'' என எவ்வளவு பெரியவர்கட்கும் மரணம் நிச்சயம் எனக் கூறுகிறார்.

பிறவாதிருக்க வேண்டும். பிறந்தவர் யமவாதனையால் துன்புற்று மரணமடையாதிருக்க அம்பலவாணனான தில்லைநாயகனை வணங்க வேண்டும் என்கிறார்.

பட்டினத்தார் திருப்பாடற்றிரட்டில் உள்ள பாடல் திருமுறைகளில் சேர்க்கப்படவில்லை. தில்லைத் தலம், தில்லை நாயகனின் பெருமையையும் கூறுவதால் இவற்றையும் எழுதினோம்.

பதினோராம் திருமுறையில் நம்பியாண்டார் நம்பி அருளிச் செய்த நூல்கோயிற்றிருப் பண்ணியர் விருத்தம் என்ற நூல். ''தில்லைகோயிலில் எழுந்தருளி அடியார்களுக்கு நன்மை செய்பவரின் மீது பாடப்பெற்ற நூல்'' என இதன் பெயருக்குப் பொருள் கூறுவர். இவ்வழகிய நூலில் ஒரு பாடலின் கருத்தை அனுபவிப்போம்.

உலகுண்ட திருமால் ஆதிசேடனாகிய பாம்பின் மீது படுத்து அயர்ந்து உறங்கினார். அந்த ஆதி சேடனைச் சிவபெருமான் தன் கையில் கங்கணமாகத்தரித்தனர். கரிய நிறமுடைய திருமால் அக்கங்கணத்தில் பதித்த நீலமணிபோல விளங்கினார்'' என அழகாக விவரிக்கிறார்.

''வழுத்திய சீர்த்திருமால் உலகு
உண்டு வன் பாம்பு தன்னில்
கழுத்தருகே துயின்றானுக்கு அப்
பாந்தளைக் கங்கணமாச்
செழுத்திரள்நீர்திருச்சிற்றம்
பலத்தான் திருக்கையிட
அழுத்திய கல்லொத்தனன் ஆயன்
ஆகிய மாயவனே''

இந்த நூலைப் பூராவும் படித்துச் சிவானந்தப் பேரின்பம் அன்பர்கள் பெற வேண்டுகிறோம்.

விரதம் என்பது எது தெரியுமா?

பிறர் சொல்லும் கொடூரமான பேச்சுக்களைப் பொறுப்பதும், எந்த உயிர்களையும் கொல்லாமல் இருப்பதும்தான் விரதம்.

—டாக்டர் திருமுருக கிருபானந்தவாரியார்

சித்திரபாரதம்
கதை வசனம் செவ்வேள்
படம் M.N.ராஜா
ஏ குரங்கே! யார் நீ?
ஸ்ரீ ராமச்சந்திர பிரபு யாரால் இக்கடலில் அணையைக் கட்டினாரோ, யார் உதவியால் தம் தேவியை சிறை மீட்டாரோ அந்த அநுமாரே யாம், நீ யார்?
பாரெல்லாம் போற்றும் சிறந்த வில்வீரன், பாண்டு-புத்திரன் அர்ச்சுனன். இராமரும் சிறந்த வில்லாளி. ஏன் அவர் அம்புகளால் அணை கட்டிக் கொண்டு இருக்கக் கூடாது?
என் போன்ற வானர வீரர்களின் பாரத்தால் சரசேது சமுத்திரத்தில் மூழ்கிப் போகும். அத-னால் தான் இராமர் கட்டவில்லை.
மாருதி! இப்போது நான் சரசேது கட்டுவேன். அதைக் கடலில் மூழ்கடிக்க உன்னால் முடியுமா? பார்?
அர்ச்சுனா! உன் சரசேதுவைக் கடலில் மூழ்கடிக்க என் கால் கட்டைவிரலே போதும்
அப்படி நீ செய்தால் நான் அக் கணமே அக்கினிப்பிரவேசம் செய்து உயிர் விடுகிறேன். இது சத்தியம்!
உன் சரசேதுவை கடலில் மூழ்கடிக்காமல் போனால், உன் ரதத்தின் கொடியில் இருந்து உனக்கு வேண்டிய உதவியை நானும் புரிவேன் இது சத்தியம்
அர்ச்சுனன் தன் வில்லை வளைத்து, அளவற்ற கணைகளை விடுத்து ஓர் அணையைக் கடலில் கட்டுகிறான்.

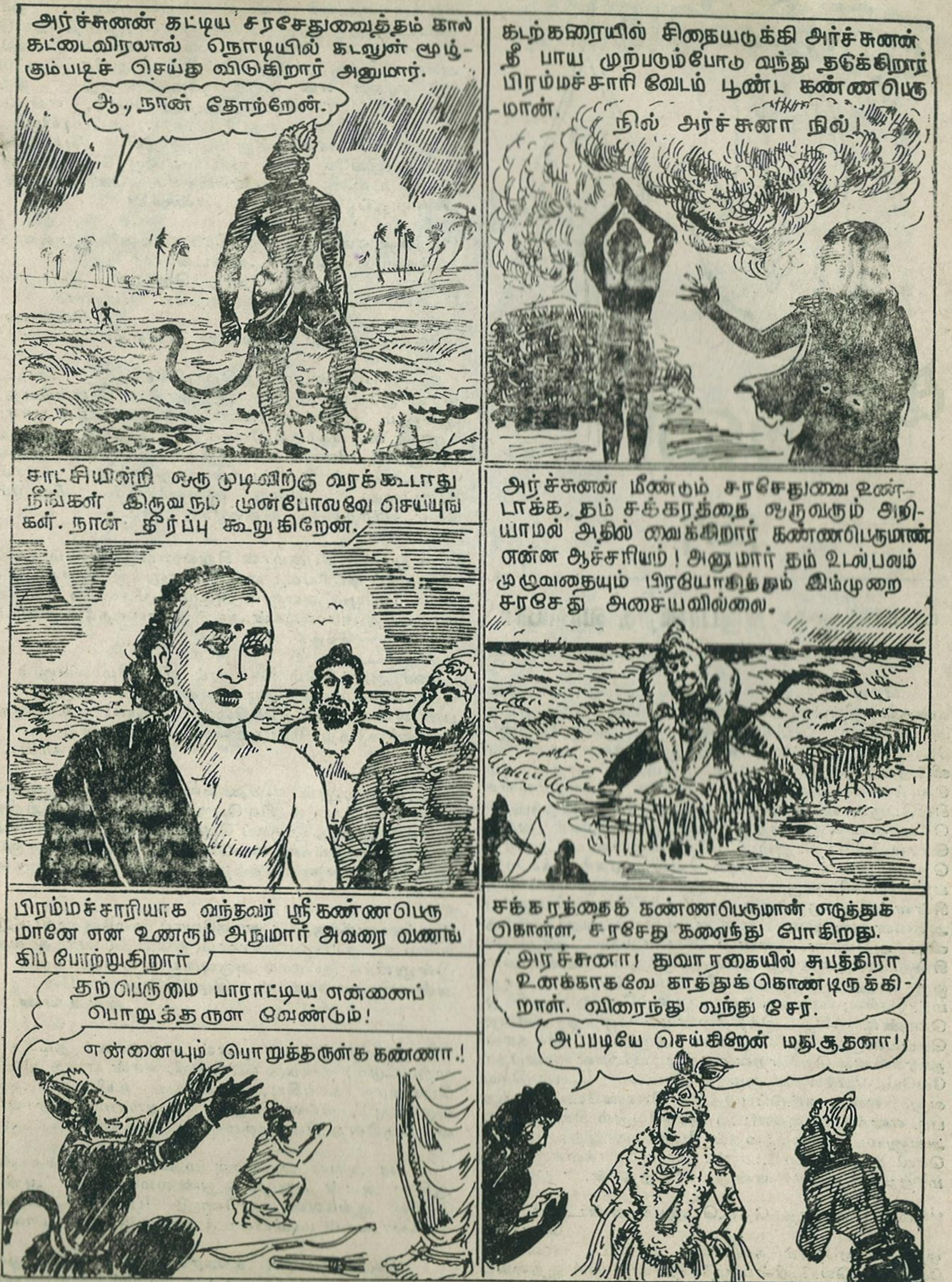
அர்ச்சுனன் கட்டிய சரசேதுவைத்தம் கால் கட்டைவிரலால் நொடியில் கடலுள் மூழ்-கும்படிச் செய்து விடுகிறார் அனுமார்.
ஆ,, நான் தோற்றேன்.
கடற்கரையில் சிதையடுக்கி அர்ச்சுனன் தீ பாய முற்படும்போது வந்து தடுக்கிறார் பிரம்மச்சாரி வேடம் பூண்ட கண்ணபெரு-மான்.
நில் அர்ச்சுனா நில்!
சாட்சியின்றி ஒரு முடிவிற்கு வரக்கூடாது நீங்கள் இருவரும் முன்போலவே செய்யுங்கள். நான் தீர்ப்பு கூறுகிறேன்.
அர்ச்சுனன் மீண்டும் சரசேதுவை உண்-டாக்க, தம் சக்கரத்தை ஒருவரும் அறி-யாமல் அதில் வைக்கிறார் கண்ணபெருமான். என்ன ஆச்சரியம்! அனுமார் தம் உடல்பலம் முழுவதையும் பிரயோகித்தும் இம்முறை சரசேது அசையவில்லை.
பிரம்மச்சாரியாக வந்தவர் ஸ்ரீ கண்ணபெருமானே என உணரும் அநுமார் அவரை வணங்கிப் போற்றுகிறார்
தற்பெருமை பாராட்டிய என்னைப் பொறுத்தருள வேண்டும்!
என்னையும் பொறுத்தருள்க கண்ணா.!
சக்கரத்தைக் கண்ணபெருமான் எடுத்துக் கொள்ள, சரசேது கலைந்து போகிறது.
அர்ச்சுனா! துவாரகையில் சுபத்திரா உனக்காகவே காத்துக்கொண்டிருக்கி-றாள். விரைந்து வந்து சேர்.
அப்படியே செய்கிறேன் மதுசூதனா!

கந்தவேள் கருணை

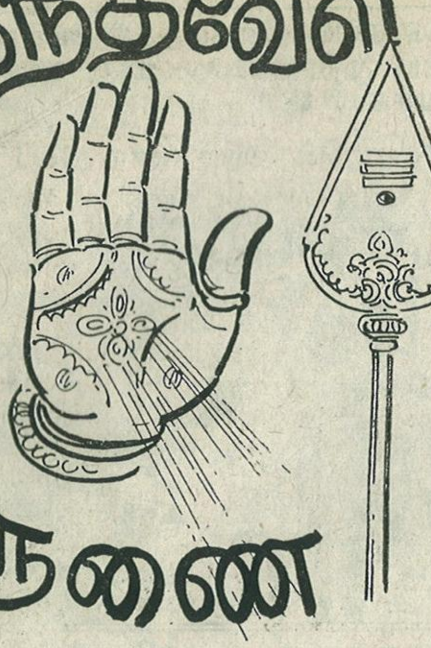

[29]

டாக்டர் திருமுருக **கிருபானந்த வாரியார்**

வீரவாகு கூறியதைக் கேட்ட சூரபன்மனின் கண்கள் தீப்பொறி கக்கின. ஆத்திரத்துடன் அட்டகாசம் செய்தான். வீரவாகுதேவரை நோக்கி, ''நீ தூதனாக இருப்பதால் உன்னை விட்டுவிடுகிறேன். மாதரையும், தூதரையும் கொல்லக்கூடாது. நீ சொன்ன மொழிகளைச் சிவபெருமான் என்னிடம் வந்து சொல்லியிருந்தால் கெளரவமாக இருந்திருக்கும்; நாராயணர் வந்து சொல்லியிருந்தாலும் பாதகமில்லை. ஆயிரத்தெட்டு அண்டங்களையும் வென்று ஏகச் சக்கராதிபதியாய் விளங்கும் எனக்குப் பல்முளைக்காத சின்னஞ்சிறு குழந்தை புத்தி சொல்லியனுப்ப அதனை ஏவலாளாகிய நீ எடுத்தியம்புவதா? இதை விட அவமானம் என்ன வேண்டும்? தூதனே! சிறையில் அடைத்து வைத்திருக்கும் தேவர்களை ஒரு காலும் விடுதலை செய்யமாட்டேன். அது மட்டுமல்ல; எனக்குப் பயந்து எங்கோ ஓடி ஒளிந்து கொண்டிருக்கிற இந்திரனையும் பிடித்துச் சிறை செய்யவிருக்கிறேன். என் அருமைச் சோதரன் தாரகனைக் கொன்றவன் சிறு பிள்ளை என்பதாலேயே, ''பச்சிளங் குழந்தையுடனா போர் செய்வது? என்று கட்டுப்படுத்திக் கொண்டேன். மற்றபடி எனக்கு முருகனிடம் அச்சமேதும் கிடையாது. அவனுடைய குழந்தைப் பேச்சுக்கு இந்த சூரன் செவி சாய்க்க மாட்டான். என் போக்கை யாரும் மாற்றமுடியாது'' என்று கர்ஜித்தான்.

''மேலை ஆயிரத் தெட்டெனும் அண்டமும்
வென்றே
ஏலு கின்றதோர் தனியிறை யாகிய எனக்குக்
கோல வாலெயி றின்னமுந் தோன்றிலாக் குதலைப்
பால னேகொலாம் இனையன புந்திகள்
பகர்வான்!''

''என் ஆளுகைக்குட்பட்ட ஆயிரத்தெட்டு அண்டங்களில், ஆயிரத்தெட்டு நாராயணர்கள் எனக்கு அடங்கி வேலை செய்கிறார்கள். ஓர் அண்டத்திற்கு ஒரு பிரமன் வீதம் ஆயிரத்தெட்டு பிரமர்கள்என் ஏவலைச் செய்கிறார்கள். ஓர் அண்டத்திறகு ஓர் இந்திரன் வீதம் ஆயிரத்தெட்டு இந்திரர்கள் என் உத்தரவுக்குக் காத்து நிற்கிறார்கள். என்னிடம் தோற்றுப்போய், எனககு 'ஜய வ்ஜயயீபவ' கூறுகிறார்கள். அப்படியிருக்க ஏன் வீண் பேச்சு? சிறு குழந்தையின் பேச்சைக் கேட்டு இங்கே வந்த உன்னை ஒரு பேதையாகக் கருதி உனக்கு உயிர்ப்பிச்சை கொடுத்தேன். பிழைத்துப் போ, ஓடு'' என்றான்.

''அரிகள் எண்ணிலர் இந்திரா எண்ணிலர் அல்லாச்
சுரர்கள் எண்ணிலர் அண்டங்கள்
தொறுந்தொறும் இருந்தார்
செருவின் ஆற்றலர் வழுத்தியே போயினர்
சிவன்கண்
நெருநல் வந்திடு சிறுவனோ என்எதிர்நிற்பான.''

சூரபன்மனின் மறுமொழியைக் கேட்ட வீரவாகுதேவருக்கு ஆத்திரம் பொங்கியது. ஆயினும் சூரபன்மனுக்காக இரக்கப்பட்டார். 'அவன் விளங்காமல் பேசுகிறான். நான் வந்தது அவனுக்கு விளங்க வைக்கத்தானே? அவன் விளங்காமல் கூச்சல் போட்டால் நாமும் எதிர்க் கூச்சல் போடுவதா ?' என்று எண்ணினார். மீண்டும் நல்ல வார்த்தை கூறினார்.

முருகப் பெருமான் சிறுவராயிருப்பினும் சக்தியில் மிகப் பெரியவர் என்று சூரனுக்கு விளக்குமுகமாக, அரியும் அயனும் அடிமுடி தேடியும் காண மாட்டாத அரன் மகன் அவர் என்பதைக் கூறினார் வீரவாகு தேவா.

''மண் அளந்திடும் மாயனும் வனசமே லவனும்
எண்ணரும் பகல் தேடியுங் காண்கிலா திருந்த
பண்ணவன் நுதல் விழியிடைப் பரஞ்சுடர் உருவாய்
உண்ணிறைநத பேரருளினால் மதலையாய்
உதித்தான்.''

மாலும் அயனும் எண்ணல்லாத காலம் தேடியும் காண மாட்டாத சிவபெருமானுடைய நெற்றிக் கண்ணிலிருந்து, முருகப் பெருமாள் திருவுள்ளத்தில் எழுந்த பெருங் கருணையினால் சோதி சொரூபமாய்க் குழந்தையாய்த் திருஅவதாரஞ் செய்தருளினார்.

''முன்ன வர்க்குமுன் னாகுவோர் தமக்கு முற்பட்டு
தன்னை நேரிலாத ஈசனாம் தனிப் பெயர் தாங்கி
இன்னுயிர்க் குயிராய் அருவுருவமாய் எவர்க்கும்
அன்னை தாதையாய் இருந்திடும் பரமனே
அவன்காண்.''

முன்னவர்க்கும் முன்னாக நிற்பவர் தமக்கும் முற்பட்டும, தனக்கு ஒப்பின்றி, ஈசன் என்ற திருப்பெயரைத தாங்கியும், உயிர்க்கு உயிராயும் அருவுருவாயும், எல்லார்க்கும் அம்மையப்பராயும் விளங்குகின்ற சிவபெருமானே முருகன்.

''ஈசனே அவன் ஆடலால் மதலை ஆயினன்காண்
ஆசிலா அவன் அறுமுகத் துண்மையால் அறிநீ
பேசில் ஆங்கவன் பரனொடு பேதகன் அல்லன்
தேசுலா வகன் மணியிடைக் கதிர்வரு திறம்போல்''

''சூரபன்மனே! சங்கரனே ஷண்முகன்; ஒரு திருவிளையாடல் காரணமாக சிவமூர்த்தி குழந்தையாக வந்தனர். குற்றமற்ற அவருடைய ஆறு

முகங்களின் உண்மையால் நீ உணர்வாயாக; மாணிக்க மணியிலிருந்து ஒளிவரும்; அந்த மணி வேறு ஒளிவேறு அல்ல; சிவன் என்னும் மாணிக்கக் கல்லிலிருந்து தோன்றும் ஒளி முருகன்.

சிவபெருமான் வேறு; கந்தன் வேறு என்று நினைத்தது தான் சூரமன்மன் செய்தபெரும்பிழை. சூரனுக்கு வீரவாகு இதனை எடுத்துக் காட்டினார்.

''பூதம் ஐந்தினுட் கீழ்நிலைத் தாகிய புவியுள்
ஓது கின்றபல் லண்டத்தின் ஓராயிரத் தெட்டும்
கோதில் ஆக்கமும் படைகளும் உனக்குமுன்
கொடுத்த
ஆதியீசனே அவன்எனில் மாற்றுவ தரிதோ.''

பஞ்சபூத அண்டங்களுள், கீழே யுள்ளவை பிருதிவியண்டம் ஆயிரங்கோடியாகும். அவற்றுள் ஆயிரத்தெட்டு அண்டமும் செல்வமும் ஆயுதங் களும் உனக்கு உரியனவாகத் தந்த முதற்கடவு ளாகிய சிவபெருமானே அந்த முருகப் பெருமான் என்றால், தந்த அவரே அவற்றை மாற்றுவது அரிதோ?

''ஏதமில்புவி யட்டங்கள்பெற்றனம் என்றே
பேதை உன்னினை; சிறிதவன் தன்னருள்
பெறுவோர்
பூதம் ஐந்தனும் ஏனைய திறத்தினும் புறத்து
மீதுமாம் அண்டம் எவற்றிற்கும் வேத்தியல்
புரிவார்.''

அறிவில்லாதவனே! பிருதிவியண்டங்களில் சிலவற்றை மட்டும் பெற்றோம் என்று எண்ணி அகங்கரித்தனை; அப்பெருமானுடைய திரு வருளைச் சிறிது பெறுவோர்கள், பஞ்ச பூதங் களினும், மற்றை ஆன்ம தத்துவ அண்டங்களிலும் வித்யா தத்துவ அண்டங்களினும் .இவற்றிற்கெல் லாம் மேலாய சிவ தத்துவ அண்டங்களிலும் அரசியல் புரிவார்கள்.

எல்லாவற்றிற்கும் முதலாகிய பிரணவமும் உருஐந்தெழுத்தும், வேதங்கள் அனைத்தும், பல ஆகமங்களும், மற்றைக கலைகளும், இவற்றால் எய்தும் ஞானங்களும் குமாரக்கடவுளின் ஒப்பில் லாத திருவுருவமாகும்.

''ஆதி யாகிய குடிலையும் ஐவகைப் பொறியும்
வேதம் யாவையும் தந்திரம் பன்மையும் வேறா
ஓத நின்றிடு கலைகளும் அவ்வவற் றுணர்வாம்
போதம் யாவையும் குமரவேள் பொருவிலா
உருவம்.''

பிரமதேவன் முதலிய தேவர்களும் பொருள் தெரியாது மயங்குகின்றதும் வேதங்கட்கெல்லாம்

முதன்மை பெற்று விளங்குவதும் ஆகிய ஓம் என்ற பிரணவ மந்திரமே ஒப்பில்லாத முருகனுடைய திருமுகங்களுள் ஒன்றாகும. அங்ஙனமாயின் அப் பெருமானுடைய பெருமையை யாவர் சொல்ல வல்லவர்?

''தாமரைக் கண்ணான் முதலிய பன்னவர் தமக்கும்
ஏமு றப்படும் மறைக்கெலாம் ஆதிபெற் றியலும்
ஓமெ னப்படும் குடிலையே ஒப்பிலா முருகன்
மாமு கத்துள்ஒன் றாம்அவன் தன்மையார் வகுப்பார்;''

''பிரபஞ்சம் எங்கும் நிறைந்து அருள் செய்கின்ற குமரவேளுக்கு எங்கும் திருமுகங்கள்; எங்கும் திருக்கண்கள்; எங்கும் திருச்செவிகள்; எங்கும் திருக்கரங்கள்; எங்கும் திருவடிகள்; எங்கும் திருமேனி, அடியார்கள் எங்கெங்குக் கண்ணீர் விடுகிறார்களோ அங்கெல்லாம் தேடிச் சென்று அவரது முகம் அருள் புரிகிறது''

''எங்கணும் பணி வதனங்கள் எங்கணும் விழிகள்
எங்கணும் திருக்கேள்விகள் எங்கணும் கரங்கள்
எங்கணும் திருக்கழலடி எங்கணும் வடிவம்
எங்கணும் செறிந்தருள்செயும் அறுமுகத் திறைக்கே.''

சிவபெருமானும் அவர்; திருமாலும் அவர்; பிரமாவும் அவர்; திசை பாலகர்களும் சந்திர சூரிய அக்கினி என்ற முச்சுடர்களும், முனிவர்களும் தேவர்களும் அவர் இவர்கள் யாவர்க்கும் மேலானவரும் அவரே.

''முக்கண் மூர்த்தியும் ஆங்கவன் முண்டா சனனும்
சக்கரப்படை அண்ணலும் ஆங்கவன் தானே
திக்குப் பாலரும் கதிர்களும் முனிவரும் சிறப்பின்
மிக்க தேவரும் ஆங்கவன் யாவர்க்கும் மேலோன்''

''ஈட்டு மன்னுயிர் எவற்றிற்கும் இருவினைப் பயனைக்
கூட்டு வானவன் ஆங்கவை துலையெனக் கூடின்
வேட்ட மேல்நிலை கதிபுரி வான்அவன். மேலாயக்
காட்டு வானமுதல் திறம்எலாம் ஆங்கவன் கண்டால்.''

இருவினைகளை ஈட்டுகின்ற உயிர்கட்கெல்லாம் அவ்வினைப்பயனைக் கூட்டுகின்றவர் அவர்; அவ்வுயிர்கட்கு இருவினையொப்பு உண்டாக்கிய காலததில், அவை விரும்பிய மேலான முத்தியைக் கொடுப்பவர்; காண்பான்; காட்சி, காட்சிப் பொருள்; காட்டுவான் ஆகிய திறங்கள் எல்லாம் அவர்.

''சிறுவன் போலுறும் குரவனே போலுறும் தினையில்
குறியன் போலுறும் நெடியவன் ஆகியுங் குறுகும்
நெறியின் இன்னணம் வேறுபல் உருக்கொடு நிலவும்
அறிவர் நாடருங் கநதவேள் ஆடலார் அறிவார்''

சிவமூர்த்தியின் அருளாடலால் எழுந்தருளிய முருகவேளின் ஆணையினாலன்றி ஓரணுவும் அசையாது; அவருடைய ஆற்றலைக் கடந்தவர் யாவர்? சூரபன்மனே! நீ அவருடைய மாயையின் அகப்பட்டு மிக மயங்கினாய்.

சிவசொரூப மகிமை

நாம் எப்படி வாழவேண்டும் என்பதைக் காட்டுவதே சிவசொரூபம். ஜடாமுடியில் அவர் வைத்திருக்கும் சந்திரன் நம்முடைய இன்பமும், துன்பமும் மாறி மாறி வளர்பிறையாகவும், தேய்பிறையாகவும் வரும் என்பதைக் காட்டுகிறது. அங்கே தேங்கி நிற்கும் கங்கை என்றும்-எப்போதும் மனத்தைக் கங்கையைப் போல வைத்திருக்க வேண்டும் என்று உணர்த்துகிறது. கங்கையில் எவ்வளவோ அழுக்கும் அசுத்தமும் சேருகின்றன. ஆனால் அதன் தூய்மை கெடுவதில்லை. அதைப்போல எவ்வளவோ ஆசாபாசங்கள் நம்மை அலைக்கழித்தாலும், நம்முடைய மனம் அதனால் கெட்டுப் போய்விடக்கூடாது. ஒவ்வொரு நிமிடமும் நம்மைப் பாவக் குழியில் தள்ள நச்சுப்பாம்பாக சூழ்நிலை சுற்றிக் கொண்டு காத்திருக்கிறது. ஆனால் அந்த விஷம் உள்ளே இறங்க நாம் விட்டுவிடக் கூடாது. இதையே, கழுத்தைச் சுற்றிய பாம்பை அணிந்த சிவ பெருமான் விஷத்தைக் கண்டத்தில் தேக்கிக் கொண்டவராகக் காட்டுகிறார். மிருக உணர்ச்சிகள் நம்மைப் பாதிக்கலாம். ஆனால், அவற்றிலிருந்து உயர்ந்த மனித உணர்வுடன் நாம் வாழவேண்டும். புலித்தோல் போர்த்திய பெருமான் அதையே நமக்குக் காட்டுகிறார். உடம்பின் ஒரு பகுதியில் தேவியை வைத்துக் கொண்டிருந்தாலும் சிவபெருமான் காமத்தை வென்றவர்; காமனையே எரித்தவர். அதைப் போல நாமும் உலகியலைப் பற்றி வாழ்ந்தாலும் காமத்துக்கு அடிமை ஆகாமல் அதைத் தூய்மைப்படுத்தி வாழப் பழகிக் கொள்ள வேண்டும்.

—ஸ்ரீசத்திய சாயி பாபாவின்
அருளுரையிலிருந்து

''எல்லை யில்லதோர் பொருளெலாம் ஆகுறும் யாவும்
அல்ல னாகியும் இருந்திடும் அருவமு மாகும்
பல்வ கைப்படும் உருக்கொளும் புதியரில் பயிலும்
தொல்லை ஆதியாம் அநாதியும் ஆகியே தோன்றும்''

அக்கடவுள் முடிவு இல்லாத பொருள்களுமாவர், அவை அல்லவுமாவர்; அருவப் பொருளுமாவர்; பல்வேறு வகைப்பட்ட உருவங்களையும் கொள்வர்; புதியருமாவர்; பழையருமாவர்; அநாதியும் அவரே யாவர்.

''வாரிய வீழ்தரும் புல்நுனித் துளிகள் மான
நேரி லாதமர் குமரவேள் நெடியபேர் உருவின்
ஒருரோமத்தின் உலப்பிலா அண்டங்கள் உதிக்கும்
ஆர வன்திரு மேனியின் பெருமையை அறிவார்.''

குமாரக் கடவுளின் திருமேனியிலுள்ள ஒரு உரோமத்தில் புல் நுனியின் மழைத்துளிபோல், அளவிறந்த அண்டங்கள் தோன்றும்; யார் அவருடைய திருமேனியின் பெருமையை அறிவார்?

''தொலைவி லாஉயரித் தொகுதியும் தொல்லைஐம் பூதத்
தலகில் அண்டமும் ஏனவும் ஆதியங் குமரன்
நிலைகொள் மேனியில் நிவர்தரும் உரோமத்தி னின்றே
உலவை யின்றிமுன் உதித்திடும் இறுதிநாள் ஒடுங்கும்.''

ஆன்ம கோடிகளும், பஞ்சபூத அண்டங்களும் மற்றைத் தத்துவ அண்டங்களும், சிருட்டி காலத்தில் குமாரக் கடவுளின் திருமேனியில் உள்ள ஒரு உரோமத்தினின்றே தோன்றும்; சங்கார காலத்தில் அதில் ஒடுங்கும்.

''தண்டல் இல்லதோர் ஒன்றொரு மயிர்நுனித் தலையின்
அண்டம் எண்ணிலகோடிகள்கோவைபட் டசையப்
பண்டுமேருவில் கந்தவேள் கொண்டதோர் படிவங்
கண்டிலாய் கொலாம் கணிப்பிலாப் பவம்புரி கடியோய்.''

''அளப்ப ருங்குணத் தாதியாம் எம்பிரான் அமரர்
தளைப் படுஞ்சிறை மாற்றவும் சதுர்முகன் முதலோர்
கொளப்ப டுந்துயர் அகற்றவும கொடியரையறுத்து
வளப்ப டும்பரி சுலகெலாம் போற்றவும் வந்தான்.''

அளவிடப்படாத குணங்களையுடைய முழு முதற் கடவுளாகிய அவர் தேவர்களுடைய சிறையை விடுவிக்கவும, பிரமா முதலாயினோருடைய துயரை நீக்கவும், தீயரை அழித்து உலகங்கள் எல்லாவற்றையுங் காக்கவும் திருவுருக் கொணடு வந்தருளினார்.

''வாழியானநின் ஆயுளும் வன்மையும் வரமும்
கேழில் சுற்றமும் படைகளும் வான்தொடக் கிளர்ந்து
பூழி யாலுயர் மால்வரைச் சூழலில் புகுந்த
ஊழி மாருதம் போலடும் எம்பிரான் ஒருவேல்.''

நெடுங்காலமாகவுள்ள உனது வாழ்நாளையும் வலிமையும், வரத்தையும சிறந்த சுற்றத்தையும், புழுதி மலையில் புகுந்த உகாந்த சண்ட மாருதம் போல், எம்பிரானுடைய ஒப்பற்ற வேலாயுதம் அழித்துவிடும் என்று வீரவாகுதேவர் கூறினார்.

ஆணவமே வடிவமான சூரபன்மன் கந்த நாயகனின் பெருமையை உணரவில்லை; வீரவாகு தேவர் எவ்வளவோ எடுத்துரைத்தும் திருந்த வில்லை. எண்ணிறந்த குற்றங்களைச் செய்த சூரன் பச்சாத்தாபமோ, திருந்தவேண்டும் என்ற உணர்வோ பெறவில்லை அவரது நல்லுபதேசம் விழலுக்கு இறைத்த நீராகவே வீணாயிற்று. முன்னிலும் பெருஞ்சினம் கொண்டான் சூரன். 'உயிரை விட்டாலும் விடுவேனே யன்றித் தேவர்களைச் சிறையினின்றும் விடுதலை செய்யமாட்டேன்'' என்றான். அதைக் கேட்ட வீரவாகு தேவர். 'அப்படியானால் நீ ஐயனின் வேலால் அழிந்துபடுவாய்'' என்றார்.

சூரபன்மன் தூதரைக் கொல்லுதல் கூடாது என்று உணர்ந்தவன். வீரவாகு கூறிய மொழிகளைக் கேட்டு சூரபன்மன் திருந்தவில்லை. எனவே வீரவாகு தேவரைக் கொல்ல ஆணை பிறப்பிக்கவில்லை. அருகிலிருந்த வீரர்களில் ஆயிரவரை நோக்கி, ''இவனையும் பிடித்து, இவன் காக்க வந்த தேவருடன் சிறையில் அடையுங்கள்'' என்று உத்தரவிட்டான்.

வீரர்கள் வீரவாகு தேவரைப் பிடிப்பதற்குச் சூழ்ந்து கொண்டார்கள். தனியொருவரான அவரே அந்த ஆயிரம் வீரர்களின் சிகைகளையும் ஒரு கையால் பிடித்துச் சூரபன்மனின் அவைக் களத்திலேயே அடித்துக் கொன்றார்; மலைகளைப் பெயர்த்தெறிந்து நகரையே நிர்மூலமாக்கினார். சூரனின் எதிரிலேயே இறந்தவரின் உடல்களை எறிந்து அங்கிருந்து கிளம்பினார். அவர் அகன்றதும் அவர் அமர்ந்திருந்த சிங்கர்தனமும் மாயமாய் மறைந்தது.

—(தொடரும்)

வாசகர் எண்ணங்கள்!

மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் அவர்களின் ''சித்திரையாள் தந்த சிந்தனை''- தமிழ்ப் புத்தாண்டுக் கவிதை சர்க்கரைப் பொங்கலாய்த் தித்தித்தது. தமிழகத்தின் காவலராகவும் கவிஞர் திலகமாகவும் திகழும் முதல்வரின் கட்டுரைகளை-கவிதைகளைத் தொடர்ந்து படைத்து வரும் திருக்கோயிலுக்கு எங்கள் நல் வாழ்த்துகள்.

—நா. ராமன்,

ந. இராஜாராம், சேலம்-3.

O O O

செய்ய சம்பந்தர் செந்தமிழ்ப் பாடல்களின் அற்புதம் என்னே! மழை பொழிவிக்கும் வள்ளல் திருப்பதிகங்களால் கோடையை வாடையாக்கி விட்டீர்கள். ஆம். சித்திரையில் இத்தரை செல்வமழை காண, வழி கூறிய திருக்கோயில் இதழ் வாழ்க! வளர்க!

—இ. தயாளன், தாம்பரம்.

O O O

திருக்கோயில் இதழில் வெளிவந்த தீர்த்த மலை தலவரலாறு படித்து மகிழ்ந்தேன். எங்கள் வடாற்காடு மாவட்டம், வாலாஜா தாலுக்கா, லாலாப் பேட்டை கிராமம் அருகில் கஞ்சனாகிரி என்னும் மலை உள்ளது. ஆயிரக் கணக்கான சுயம்புலிங்கங்கள் அமைந்துள்ள இம்மலையில் சித்தர்கள் பலர் தங்கித் தவம் புரிந்து வருகின்றனர். ஒவ்வொரு பௌர்ணமியின் போதும் ஆண்களும், பெண்களுமாக அனைத்து மதத்தைச் சார்ந்தவர்களும் இங்கே வந்து வழிபட்டுப் பயன் அடைகிறார்கள். பேய் பிடித்தவர்களும், பில்லிசூனியங்களால் பாதிக்கப்பட்டவர்களும் வந்து வழிபட்டால் பலன் உடனே கிடைக்கிறது.

—ஜி. ஹரிராமன், இராணிப்பேட்டை.

புரைக்காடு சோலைப் புக்கொளியூர் அவிநாசி

—ஆர். வசந்த கல்யாணி, எம்.ஏ.,
கல்வெட்டு ஆய்வாளர், தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை.

அவிநாசி என்ற இறைவன் பெயரே இன்று ஊருக்கும் வழங்கப்படுகிறது. முன்பு ஊரின்பெயர் புக்கொளியூர். இறைவன் மறையவனாய் வந்து பின்னர் புக்கு ஒளிந்த ஊர் என்பதாக அவிநாசி புராணம்கூறும். இளைப்பாலும் பசியாலும் வருந்திய சுந்தரர், மறையவரான இறைவன் அளித்த பொதி சோறு உண்டு மகிழ்ந்த பின்னர், கொங்கில் வாரண வாசிக்கு நெறியேது என்று கேட்க, மறையவரும் 'இதோ இந்த மேற்குத் திசை நெறியிலே போகவும் என்று புக்கொளித்தனர் என்று அப்புராணம் கூறும். எனவே தான் இவ்வூர் திருப்புக்கொளியூர் என்று பெயர் பெற்றது. திருப்புக்கொளியூரான் கண் குடிகொண்டுள்ள இறைவன் விநாசமில்லாத வன். அவனே அவிநாசி. அவ்விறைவனே எங்கும் நடந்திராத செயற்கருஞ் செயலைச் சுந்தரர் மூலம செய்து உலகமக்களை வியப்பில் ஆழ்த்தியவன்.

மூன்றாண்டின் முன் முதலையால் விழுங்கப் பெற்ற அந்தணச் சிறுவனை அப்பிள்ளையின ஏழாம் ஆண்டில் சுந்தரர் தேவாரப் பதிகம் பாடி அழைப்பித்துத் தந்த திருத்தலம் இத்திருப்புக் கொளியூர்.

திருப்புக்கொளியூரில கங்காதரன் என்ற மறையவன் தன மனைவியுடன் தவமிருந்து பெருங் கருணை நாயகன் அருளால் பிறந்த அச்செல் வத்திற்கு அவிநாசிலிங்கன் எனப் பெயரிட்டுச் சீராட்டிப் பாராட்டி வளர்த்து வந்தான். அச்சிறு வன் ஒருமுறை அந்தணச் சிறுவனுடன் தாமரைக் குளத்திற்குச் சென்ற விளையாடிக் கொண்டிருந் தான். அச்சமடம் அவிநாசிலிங்கனை அக்குளத் திடை வாழும் முதலை பிடித்து விழுங்கிச் சென்ற றது. உடன் விளையாடிய அநதணச் சிறுவன் பயந்து கரையேறி வீட்டிற்கு வந்து பெற்றோரிடம் உரைக்கின்றான். பிள்ளையை இழந்த வருத்தத் தில் மூன்றாண்டைக் கழிக்கின்றனர். கங்காதர னின் மகனுடன் தாமரைக்குளம் சென்ற பைய னுக்கு ஏழு வயதாயிற்று. அவனது பெற்றோர் அவனுக்குப் பூணூல் அணியும் விழாவினைக் கொண் டாடுகின்றனர். அதனைக் கண்ட இறந்த சிறுவ னின் தாய் மிக வருந்தி அழுது கொண்டிருக்கிறாள். அச்சமயம் அவ்வழியே வந்த சுநதரர் எதிரெதிராய் அமைந்த வீடுகளில் ஒன்றில் மங்கல ஒலியும் மற்ற தில் அழுகை ஒலியும் வரக்கண்டு அருகுளாரை வினவுகின்றார். நிகழ்ந்ததை கேட்டுத் திருவுளம் இரங்கி நின்றபோது, அவர் வந்த வரவறிந்து தாய் தந்தையர் துயர் மறைத்து மகிழ்வுடன் அவரை வணங்கி நிற்கின்றனர். மகனை இழந்த துயர் மறந்து தாம் வந்ததற்கு மகிழக் கண்ட சுந்தரர், அவர்கள் அனபினில கட்டுண்டு முதலைவாயினின் றும் பிள்ளையை மீட்டுக் கொடுத்த பின்னரே அவிநாசியப்பன் திருவடி பணிவேன் என்று கூறித் தாமரைக் குளக்கரையில் நின்றுகொண்டு மனத்தைச் சிவபெருமானிடம் நிறுத்தித் தம் திருக் கரத்தில் தாளம் ஏந்தி முதலை முனபு விழுங்கிய சிறுவனை மீளக் கொண்டுவரும் பொருட்டுத் தம் திருவாயால்

''எற்றான மறக்கேன் எழுமைக்கும் எம்பெரு
மானையே
உற்றா யென்று உன்னையே உள்குகின்
றேனுணர்ந்துஉள்ளத்தால்
புற்றாடு அரவா! புக்கொளியூர் அவிநாசியே
பற்றாக வாழ்வேன் பசுபதி யேபர மேட்டியே!''

என ஆரம்பித்து மனமுருகப் பாடுகின்றார். தம்பி ரான் தோழன் அழைத்து வராமலிருப்பதுண்டா? ஆயின் சோதனைக்குப் பின்புதானே ஈசன் அருள் புரிவான்.

''உரைப்பார் உரையுகந் துள்கவல் லார்தங்கள்
உச்சியாய்
அரைக்கா டரவா! ஆதியும் அந்தமும் ஆயினார்ப்
புரைக்காடு சோலைப் புக்கொளி யூர்அவி நாசியே
கரைக்காண் முதலையைப் பிள்ளை தரச்சொல்லு
காலனையே''

என்று வேண்டுகிறார். இறுதியாகப் பிள்ளை தந்து அருள் புரிகின்றான் இறைவன். அப் பேரன்பில் மூழ்கி சுந்தரர் இறைவர் திருவருளை வாழ்த்திப் போற்றுகின்றார்.

மக்களின் சிந்தை இருள் போக்கி ஞானவெளி தந்து இகத்தும் பரத்தும் இன்பமளிக்கும் பேரின்ப நூலாகிய பெரியபுராணம் சுந்தரர் புக்கொளியூரில் நிகழ்த்திய இந்த அற்புத நிகழ்ச்சியை அழகுறச் சித்தரிக்கிறது. வெள்ளானைச் சருக்கத்தின் கண்,

''மைநதன் தன்னை இழந்த துயர்மறந்து நான்
வந்தணைந்தற்கே
சிந்தை மகிழ்ந்தார் மறையோனும் மனைவ் தானும்
சிறுவனை யான்
அந்த முதலைவாய் நின்றும் அழைத்துக் கொடுத்தே
அவிநாசி
எந்தைப் பெருமான் கழல் பணிவேன் என்றார்
சென்றார் இடர்களைவார்''

சென்று மடுவின்கரை நின்று பதிகம் பாடப் பெருவாய் முதலை கரையின் கண் மகனைக் கொடுவந்து உமிழத் தாய் அதுகண்டு திருவாளர் தன் சேவடிக் கீழ்ச் சீல மறையோனோடு வீழ்ந் தாள். அந்நேரம் மருவார் தருவின் மலர் மாரி பொழிந்தார் விசும்பில் வானோர் என்று விவரிக் கிறது பெரியபுராணம்.

நல்லடியாரான அருணகிரியார் சுந்தரர் முதலைவாய்ப் பிள்ளையை மீட்ட அற்புதத்தையும் பொதிசோறு கொணர்ந்து சுநதரர் மகிழ இறை வன் கொடுத்த நிகழ்ச்சியையும் பின்வருமாறு காட்டுகின்றார்.

''நிதப்பட்டெதி ரேபொதி சோறினை
அவிழ்த்திட்டவி நாசியி லேவரு
திசைக்குற்றச காயனுமாகிம கிழ்ந்துபோமுன்
செறுபபித்தக ராவதின் வாய்மக
வழைப்பித்த புராணக்ரு பாகா!
திருப் புக்கொளி யூருடை யார்புகழ்
தம்பிரானே''

பல நூல்களும் திருப்புக்கொளியூர் அவி நாசியப்பனையும், அங்கே சுந்தரர் நிகழ்த்திய அற் புதத்தையும விதந்து கூறுகின்றன. இத்திருத்தலம் இன்றும் கொங்கு நாட்டின்கண் அமையப் பெற் றுள்ள சிறப்புமிகு ஏழு தலங்களுள ஒன்றாக கோவை-ஈரோடு நெடுஞ்சாலையில் அமைந்து விளங்குகிறது. வணங்க வாரீர்,

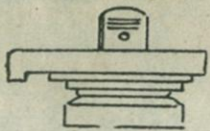

சிவலிங்கச்செம்பொருள்

சைவ சித்தாந்தச் செம்மல்

ஏ. ஆர். தேவராஜ முதலியார்

மற்றும்

பேராசிரியர் தேவ. நடராஜன், எம்.ஏ.,
துணைச் செயலாளர், நிதித்துறை.

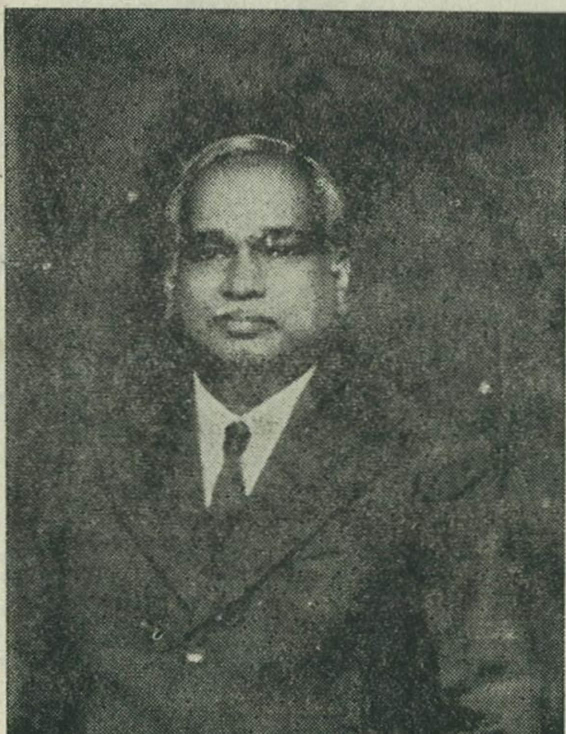

சைவ சித்தாந்தச் செம்மல்
ஏ. ஆர். தேவராஜ முதலியார்

சிவலிங்கம் என்ற சொல் பொதுவாகத் ''தெரிவித்தல்'' என்னும் பொருளைக்கொண்ட 'லிக்'' என்ற சொல்லிருந்து வந்ததாகக் கருதப் படுகின்றது. ஒவ்வொரு பொருளும் சிவபெருமானிடமிருந்து தோன்றுவதையும் மீண்டும் அவரிடமே ஐக்கியம் ஆவதையும் சிவலிங்கத் தத்துவம் தெரிவிக்கின்றது. இஃதன்றிப் பரம் பொருளான சிவம், ஒலி என்ற நாத தத்துவர் ஆதலினால், நாதத்திலிருந்து விந்து என்னும் ரூப தத்துவம் தோன்றிற்று எனவும், நாதம் சிறு கோடிட்டுக் காட்டப்பட, விந்து பிறைச் சந்திர வடிவம் அல்லது அரைவட்ட வடிவமாகக் குறிக்கப்படுவதால், இவ்விரண்டும் சேர்ந்து சிவலிங்க வடிவமாக அமைந்தன என்ற கருத்தும் உண்டு. இவையன்றி, சிவலிங்கத் தத்துவத்தை திருமூலரே தெளிவுற விளக்குகிறார்:

இலிங்க நற்பீடம் இசையும் ஓங்காரம்
இலிங்க நற்கண்டம் நிறையும் அகாரம்
இலிங்கத்துள் வட்டம் நிறையும் உகாரம்
இலிங்க மகாரம் நிறை விந்து நாதமே.

சிவலிங்கத்தின் உள் அமைப்பும் வெளியமைப்பும் ஓம் என்னும் பிரணவ மந்திரத்தைக் குறிப்பதாக கொள்ளுதல் வேண்டும். ஓம் என்னும் பிரணவ மந்திரத்திலுள்ள அ உ ம் என்னும் மூன்று எழுத்துக்களோடு வரிவடிவாகிய விந்தும், ஒளி வடிவாகிய நாதமும் சேர்ந்து ஐந்தாகின்றன. இதுவே ஐந்தெழுத்து பஞ்சாட்சரத் தத்துவம். ''ஓங்காரமாம் ஐந்தெழுத்தால் புவனத்தை உண்டு பண்ணி'' எனக் கூறுகின்றார் தாயுமானவர்.

இனி, சிவலிங்கம் தோன்றிய புராணக் கதையைச் சுருக்கமாகப் பார்க்கலாம். மாசி மாதம், கிருட்டிணபட்சம் நள்ளிரவில் சிவபெருமான் உலகைக் காக்க மகாலிங்க வடிவமானார் என்பது புராணம். விட்டுணு, மகா மாயா ஸ்வரூபமான மத்திமத்திலுள்ள ஆகாய வடிவமானது. அதன் கீழ் உள்ளது பிரம்மாவின் வடிவமான பீடம். அவ்விதமுள்ள பிரம்ம பீடத்தின் பேரில் யோனி வடிவமாயுள்ள விட்டுணு லிங்கத்தின் பேரில் சிவலிங்கமானது அமைந்துள்ளது என்பதும் புராணம். ஆகையால் சிவன் புருஷன் என்ற வித்தாகவும், விட்டுணு பிரகிருதி என்ற ஷேத்திரமாகவும் அவ்விரண்டுகளின் சேர்க்கையால் உண்டான சந்தானமாகும் பயன் இந்த உலகமாகவும் ஆவது பற்றியே இவ்வுலகம் முழுவதும், அவ்விருவரின் தன்மையாகிய வெப்பத்தையும் குளிர்ச்சியையும் பெற்றுள்ளது. இதனால் 'அம்பஸ்' என்ற ஜலத்திற்கு அதிட்டானமாகிய விட்டுணுவின் எல்லைக்கு மேல் ஆனந்த வடிவத்தால் பூரணமாய் உள்ளது மகாலிங்கம் என்ற ஸ்ரீபரமேஸ்வர இலிங்கம் என்கின்றது புராணம். ஆகையால் சிவன் நாராயணன் என்ற இருவர் ஸ்வரூபமாய் உள்ளதும் மகா புண்ணியகரமாவதும் ஆகும் இந்த மகாலிங்கம். அப்படி தோன்றிய இலிங்கத்தின் வலது புறத்திலிருந்து விட்டுணுவும் இடது புறத்திலிருந்து பிரம்மாவும் அவரவர் வடிவத்துடன் ஆவிர்பவித்துள்ளனர். பீடத்தின மூலைப் பிரதேசத்திலிருந்து எல்லா தேவர்களும் தோன்றினார்கள். அடிப்பிரதேசத்திலிருந்து எல்லா ஜீவராசிகளும் உண்டாயின. ஆகையால் நடு நாயகமாக விளங்கும் சிவமே மகாலிங்கம் எனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. சிவராத்திரி அன்று நள்ளிரவில் சிவலிங்கம் இவ்வாறு தோன்றியதால் (இலிங்கோற்பவம்) அது மிக புனிதமான காலமாகப் போற்றப்படுகிறது. இது பற்றிய விளக்கங்களைக் கந்த புராணம், இலிங்க புரா்ணம் முதலிய நூ்ல்களில் காணலாம். இது புராண கதைதான் என்றாலும், இதை குறிப்பிட வேண்டியது ஏன் என்றால் சிவலிங்கத்தில் சிவபெருமானும், விட்டுணுவும் ஒன்று சேர்ந்துள்ளனர் என்பதைத் தெளிவுறுத்தவேயாகும். உபாசன மந்திரங்கள் எனப்படும் சிவபூஜை மந்திரங்கள் மகாநாராயனோபநிடதத்தில் உள்ளன.

திருமூலர் சிவலிங்கத்தின் பாகுபாடுகளையும் தெளிவுறப் பாடி உள்ளார். அண்டலிங்கம், பிண்டலிங்கம், ஆன்மலிங்கம், ஞானலிங்கம், சதாசிவலிங்கம் என்ற பாகுபாட்டின் கீழ் சிவலிங்கத்தின் தத்துவத்தை விளக்கமாக திருமூலர் தெளிவுறுத்துகின்றார்.

இப்பொழுது முக்கியமாக இக்கட்டுரையில் பீடலிங்க தத்துவத்தை மட்டும் ஆராயலாம். பொதுவாகவே சிவலிங்கம் அதுதோன்றிய காலத்தில் ஒரு நீண்ட தண்டுருவாகவே தோன்றியிருக்க வேண்டும். (படம் காண்க) பிற்காலத்தில் அபிடேகம் செய்வதற்குப்பீடத்தை சேர்த்திருக்கக்கூடும் என்று சில வரலாற்று வல்லுநர்கள் ஆராய்ந்து தெரிவித்துள்ளனர். முதன் முதலில் அமைந்தது ஒரே தண்டு வடிவவான அமைப்புடைய இலிங்கமே. ஆனால் தற்பொழுது பெரும்பாலும் எல்லா இடங்களிலும் பீடலிங்கமே வழிபாட்டுக்கு உரியதாக விளங்குகின்றது.

ஐந்தொழிற்கு அடிப்படையாய் உள்ளன தோற்றமும் ஒடுக்கமும், அல்லது கிரியாசக்தியும் ஞானசக்தியும். பராசக்தியின் ஒரு கூறே தோற்ற சக்தியாகவும் ஒடுக்க சக்தியாகவும் தொழிற்படுகின்றது. தோற்றுவிக்கும் ஆற்றலைச் 'செயல்' 'அருட்செயல்' 'கிரியாசக்தி' என்று சாத்திரங்களும், அதனையே 'சத்தி பெண்' என்று இதிகாச புராணங்களும் கூறுகின்றன. ஒடுக்கும் ஆற்றலை 'ஞானம்' என்று சாத்திரங்களும் அதனையே சிவம், சிவன் ஆண் என்று புரான இதிகாசங்களும் செப்புகின்றன. கிரியா சக்தியும் ஞானசக்தியும் சமமாகக் கலந்து நிற்கும் நிலையை 'சதாசிவ நிலை' என்று சாத்திரங்களும் அதனையே 'சக்தியும் சிவமும்' 'பெண்ணும் ஆணும் இணைந்து நிற்கும் நிலை' எனப் புராண இதிகாசங்கள் கூறும்.

ஆதிசக்தி கிரியாசக்தியாகவும், ஞான சக்தியாகவும் இருவேறு வகையாய் தொழிற்படுகின்ற சதாசிவ நிலையே தோற்ற ஒடுக்கங்களுக்கு ஆதாரமாக இருக்கின்றது என சாத்திரங்கள் பேசும். அதனையே ''சத்தியும் சிவமும்'' பெண்ணும் ஆணும் கூடி'' உலகையும் உயிரையும் ஈன்றன என்று புராண இதிகாசங்கள் சொல்லும். ஞானசக்தி அதிட்டிப்பதற்கு இடமாக இருப்பது நாததத்துவம். கிரியா சக்தி அதிட்டிப்பதற்கு இடமாக இருப்பது விந்துதத்துவம். ஜடமாகிய நாத தத்துவத்தின் வடிவத்தை ஒரு நேர்க்கோட்டாலும் ஜடமாகிய விந்து தத்துவத்தின் வடிவத்தை ஒரு வட்டத்தினாலும் வரைந்து காட்டுவர் ஞானியர். இவை இரண்டையும் கூட்டி வரையப்பட்டதுதான் பிள்ளையார் சுழி. அது வரிவடிவு. இது ஜடப்பொருள் வடிவில் பீடமும் இலிங்கமுமாக அமைத்துக் காட்டப்படுகின்றது. பீடம், விந்து வடிவம். லிங்கம் நாத வடிவம். ஒரே ஜடப்பொருள் பீடமும் இலிங்கமுமாக, விந்தும் நாதமுமாக இரண்டுபட்டு தோன்றினபோதிலும் பீட இலிங்கம் பொருள் தன்மையில் ஒன்றையே குறிக்கும்.

பீடத்தை அதிட்டித்து நிற்பது கிரியாசக்தி. இலிங்கத்தை அதிட்டித்து நிற்பது ஞான சக்தி. இவை இரண்டாக கூறப்படினும் ஒரு சக்திக்கு உரியனவே. பீடத்தைப் பெண் என்றும் இலிங்கத்தை ஆண் என்றும் குணம் குறிகளில் வேறுபட்டு இருத்தலாக இதிகாச புராணங்கள் கூறினும் இவை ஒரே ஜடப் பொருளுக்கு அதை அதிட்டித்து நிற்கும் ஒரு சக்திக்கு உரியனவே. ஜடவடிவமாகக் காணும் போதும், நாதவிந்து வடிவமாகக் காணும் போதும், ஆண், பெண் வடிவாகக் காணும் போதும, இவை இரண்டு இரண்டாகத் தோன்றின போதிலும் பிரிக்கப்படாத பொருள் தன்மையில் வேறுபடாத ஒன்றையே குறித்தலை இந்த பீடலிங்க வடிவம் வற்புறுத்தும்.

ஐந்தொழில் நடைபெறுதற்கு ஞானமும் கிரியையும் பிரிந்திருத்தல் ஆகாது; இரண்டும் சமமான நிலையிலேயே இருத்தல் வேண்டும் என்பதையும் இது வற்புறுத்தும். உதாரணமாக, உலகில் எல்லாம் ஆணாகவே இருப்பினும அல்லது எல்லாம் பெண்ணாகவே இருப்பினும் உலகம் செயற்படாது. ஆண்கள் மிகுந்தால் ஆக்கம் குறையும். பெண்கள் மிகுந்தால் ஒழுக்கம் குறையும். இருதிறத்தாரது சம நிலையிலேயே (sex ratio equilibriam) உலகம் சீராக நடைபெறும். இதனையே பீட இலிங்க வடிவம் எடுத்துக் காட்டும். ஆக பீடலிங்கத்தின் அடிப்படைக் கருத்து விஞ்ஞான ரீதியாகவும் உறுதிப்படுகின்றது.

(தொடரும்)

வெளியிடுபவர் : ஆணையர், தமிழ்நாடு அரசு இந்து சமய அறநிலைய ஆட்சித்துறை, சென்னை-600034.
ஆசிரியர் : கவிஞர் டாக்டர் த. அமிர்தலிங்கம், M.A.,Ph.D.,
அச்சிட்டோர் : தமிழரசு அச்சகம், அரசினர் தோட்டம், சென்னை-600002.

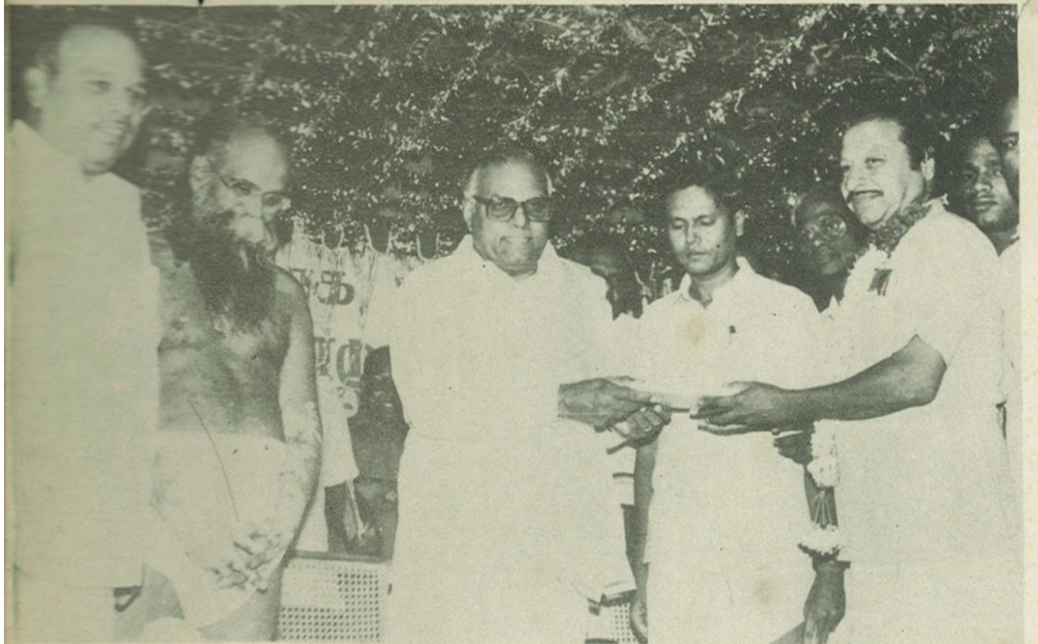

இரத்தினகிரியில் அருள்மிகு பாலமுருகன் ஆலயத்தில் நடைபெற்ற மெய்ஞ்ஞான விழாவில் கலந்து கொண்டு அறநிலையத்துறை ஆணையாளர் திருமிகு வ. ராமதாஸ் ஐ.ஏ.எஸ்., அவர்கள் அன்னதானம் வழங்கினார். தவத்திரு பாலமுருகன் அடிமை சுவாமிகள் உடன் உள்ளார்.

இரத்தினகிரி அருள்மிகு பாலமுருகன் ஆலயத்தில் நடைபெற்ற விழாவில் அறநிலையத்துறை அமைச்சர் மாண்புமிகு கே.பி. கந்தசாமி எம்.ஏ. அவர்கள் திரு கோ. செல்வம் எழுதிய ''இந்து மதம் என்ன சொல்கிறது?'' என்ற நூலை வெளியிட்டபோது எடுக்கப்பட்ட படம்.

இரத்தினகிரி அருள்மிகு பாலமுருகன் ஆலயத்தில் நடைபெற்ற விழாவில் அறநிலையத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் இரத்தினகிரி ஊரக மருத்துவமனை அறுவை சிகிச்சைப் பிரிவினைத் திறந்து வைத்தார்கள். தவத்திரு பாலமுருகனடிமை சுவாமிகள் உடன் உள்ளார்.

நடைபெற்ற பதினாறாவது இந்தியச் சுற்றுலா மற்றும் தொழிற் பொருட்காட்சியில் இந்து சமய அற நிலையத்துறை அரங்கம் மிகச் சிறந்த முறையில் அரங்க வடிவமைப்பு செய்யப்பட்ட அரங்கமாக முதல் பரிசு பெற்றது. அறநிலையத்துறை அமைச்சர் மாண்புமிகு கே.பி. கந்தசாமி எம்.ஏ. அவர்கள் தலைமையில் 31.3.90 அன்று நிறைவு விழா நிகழ்ச்சி நடைபெற்றது. மத்திய அரசின் நகர்ப்புற வளர்ச்சித் துறை அமைச்சர் மாண்புமிகு முரசொலி மாறன் எம்.ஏ., அவர்கள் பரிசினை வழங்க சென்னை இந்து சமய அறநிலைய ஆட்சித் துறையின் சார்பாக துணை ஆணையர் திரு கு. சிதம்பரம் பி.ஏ., அவர்கள் பரிசினைப்